

Svadba Baránkova

62-0121E, Phoenix, AZ
(THE MARRIAGE OF THE LAMB)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Svadba Baránkova

(THE MARRIAGE OF THE LAMB)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu večer 21.1.1962 vo Phoenix, AZ

¹ Ďakujem ti, brat Edward. Nech ťa Pán žehná. Dobrý večer, priatelia. Istotne je to privilégium byť dnes večer opäť tu v Modlitebni *Obecenstva*. Keď som dnes popoludní prechádzal okolo a díval sa, kde to bolo, a uvidel som slovo „Obecenstvo,“ to mi naozaj vyhovovalo. Mám to rád, brat Edward, „Obecenstvo.“ To je to, v čo veríme.

Môj starý priateľ, ktorý práve odišiel domov, aby bol s Pánom... Mnohí z vás ho mohli poznať: Dr. F. F. Bosworth. Mnohí z vás... Bol tu vo Phoenixe, myslím, raz so mnou, veľmi udatná duša. A on bol posvätený starý muž, ale mal zmysel pre humor. A raz mi povedal; riekol... Stále som rozprával o obecenstve.

A on povedal, „Brat Branham, vieš, čo je obecenstvo [„fellowship“ – pozn.prekl.]?“

A povedal som, „No, myslím, že áno, brat Bosworth.“

Povedal, „To sú dvaja ľudia [angl. „fellows“] na jednej lodi [angl. „ship“ – pozn.prekl.].“

A tak, to je... A to je pravda, zdieľajú kajutu jeden s druhým.

² A videl som, ako mnohí z vás zodvihli ruky na znak toho, že poznáte brata Boswortha. Keďže ste ho poznali, rád by som len niečo povedal o jeho posledných momentoch tu na zemi. Poznal som ho nejaký čas. A on bol tu vonku a kázal Evanjelium a modlil sa za nemocných skôr, ako som sa narodil. Tak môžete vidieť, v akom bol veku. Pán ho nechal žiť, myslím, asi osemdesiatpäť rokov, tak nejak, a stále bol udatným starým mužom, keď zomieral.

³ Keď mal sedemdesiatpäť, myslím, že toľko, on a ja sme boli, myslím, v hoteli Edgemont v Miami. A dali sme si večeru a odišli sme von ku pobrežiu, kde narážali vlny, aby sme sledovali, ako vyjde mesiac. A tu som bol asi štyridsaťročný, moje ramená opadli, takto som kráčal, a on, asi sedemdesiatpäťročný, práve tak narovnaný, ako len mohol byť. A díval som sa na neho a obdivoval som ho. A povedal som, „Brat Bosworth, chcem sa ťa opýtať jednu otázku.“

Povedal, „Pokračuj, brat Branham.“

A povedal som, „Kedy si bol na tom najlepšie?“

Povedal, „Práve teraz.“ No, potom som sa za seba hanbil.

A povedal, „Zabudol si, že som len dieťa, ktoré žije v starom dome,“ povedal.

⁴ A to bol brat Bosworth. Keď som počul, že sa odchádza stretnúť s Pánom, takmer som si na aute spálil pneumatiky, ako som trielil dolu do Miami, aby som ho videl. A keď sme tam s manželkou prišli... A rodina Bosworthovcov a naša rodina, boli veľkými priateľmi. A vošli sme dnu. Ten starý patriarcha ležal na malom gauči a mohol zodvihnúť svoju malú plešatú hlavu, načiahol ku mne takto tie malé tenké ruky, slzy mi stekali po lícach, chytil som ho do náručia a skríkol som, „Môj otče, môj otče, vozy Izraelovi a jeho jazdci.“ Pretože, ak kedy bol nejaký starý človek, ktorý dodal dôstojnosť letničnému hnutiu, bol to brat Bosworth. Istotne áno. Bol veľkým kvetom.

⁵ A, viete, prvé, čo chcel urobiť, bolo, povedať mi malý vtip, takto, viete.

A povedal som, „Brat Bosworth, uzdravíš sa?“

Povedal, „Nie, brat Branham. V prvom rade nie som chorý.“ Povedal, „Idem len Domov.“

A povedal som, „No, to je veľmi dobré.“ Práve sme prišli z misijných polí v Afrike, on a ja.

Povedal, „Som skrátka príliš starý na to, aby som dlhšie žil.“ Povedal, „Idem Domov.“

A povedal som, „Brat Bosworth, čo by si mi poradil robiť?“

A povedal, „Zostaň s Evanjeliom.“ A povedal, „Vráť sa na misijné polia tak rýchlo, ako len môžeš.“ Povedal, „To by bola moja rada.“

⁶ A povedal som, „Brat Bosworth, chcel by som sa ťa opýtať ešte jednu vec.“

Povedal, „Čo to je, brat Branham?“

Povedal som, „No, vložil si do služby Pánovi asi šesťdesiat rokov alebo aj viac.“ A povedal som, „Kedy bol ten najšťastnejší čas v tvojom živote?“

Povedal, „Práve teraz.“

A povedal som, „Brat Bosworth, vieš o tom, že zomieraš?“

Povedal, „Nemôžem zomrieť. Zomrel som pred mnohými rokmi.“ A ja... Povedal, „Brat Branham, všetko, čo som miloval a staral sa o to po všetkých tých predošlých šesťdesiat rokoch, očakávam na Nehu, že otvorí v ktorejkoľvek chvíli tie dvere a príde, vezme ma.“

Premýšľam o tom „*Žalme Života*“.

*Životy veľkých mužov nám všetkým pripomínajú,
že môžeme svoje životy urobiť vznešenými;
s rozlúčeniami, ktoré zanecháme za sebou;
Stopy na pieskoch času.*

A on pre mňa istotne zanechal stopy.

⁷ Predtým, ako zomrel alebo odišiel do Slávy, asi jednu hodinu alebo možno dlhšie predtým, ako odišiel. On nejakých pár hodín spal; a jeho žena, jeho synovia, milovaní stáli okolo neho a ten starý muž sa zobudil, rozhlíadol sa naokolo, postavil sa a behal po podlahe a potriasal si rukou so svojou matkou, ktorá bola preč dlhé roky; so svojím otcom. A asi jednu hodinu, potriasal si ruky s ľuďmi, hovoril, „Toto je brat John. Áno, prišiel si ku Kristovi na mojom zhromaždení v Joliet, Illinois. Tu je brat...“ potriasal si ruky so svojimi obrátenými, ktorí odišli pred mnohými rokmi.

⁸ Poviem vám, niekedy verím, že v tej hodine, keď odchádzame z tejto zeme do tej inej, verím, že niekedy, keď... Tú riekou bude každopádne ťažké prekonať, viete. Verím, že Pán možno hovorí našim milovaným, „Chodte dolu ku tej rieke a stretnite sa tam s ním.“ Lebo, ako Jakob povedal, jedného dňa budeme zhromaždení so svojím ľuďom. Tiež očakávam, kedy príde ten deň. A potom, keď prejdem cez tento život, alebo Boh tu cez to prejde so mnou, a uvidím, že som zaujal každú pevnosť, ktorú som mohol, prešiel cez všetky záhony z trnia a zdolal každý vrch, chcem sa pozrieť späť a vidieť, kde som bol. Keď prídem dolu ku tej rieke, vždy som hovorieval, ako tu tí farební bratia majú takú malú pieseň, ktorú spievajú, „Nechcem mať žiaden problém pri tej rieke.“ Chcem to teraz mať všetko narovnané.

Možno len vložím meč naspäť do pošvy, zložím helmu a položím to dolu na breh a zodvihnem svoje ruky a zakričím, „Prived' záchranný čln, Otče. Prichádzam dnes ráno Domov.“ On tam bude. Nemajte obavy. Verím tomu. Myslím, že to je túžba srdca každého jedného z nás.

⁹ No, je to naozaj veľké privilégium, byť tu dnes večer s týmto drahým pastorom a jeho zborom, a toto nádherné dielo, a títo, ktorí sú

pútnikmi v Kristovi na tomto konci Phoenixu. Lebo skutočne sme pútnikmi. Sme tu pútnikmi a cudzincami; hľadáme mesto, ako som o tom hovoril dnes ráno dolu v modlitebni brata Fullera, na tému *Kráľovského Semena*...

¹⁰ No, ak máte magnetofóny, nikdy som sa nezmienil... Ale dnes ráno sa stalo niečo, že som... Ak máte magnetofón, ak by ste zohnali jednu z tých pásov, som si istý, že by ste to ocenili. Brat Maguire ich má. A... *Abrahámovo Kráľovské Semeno*.

Vidíte, Abrahámovo semeno bol Izák, ktoré je židovské, prirodzené. Ale to kráľovské Semeno bol Kristus, skrze zaslúbenie. A ten Kristus bol Božím Slovom, ktoré sa zmanifestovalo. A To je dnes v našich srdciach, ako sme... „Ak zostanete vo Mne a Moje Slovo vo vás, potom si proste, čo chcete, a stane sa vám.“

¹¹ No, o Phoenixe som sa vyjadril mnohokrát odvtedy, čo som tam býval... Môj prvýkrát, kedy som prišiel, bolo to pred tridsiatimi piatimi rokmi. A hore na Šestnástej a Henshaw, žil som tam, pracoval som tu vonku na Circle R Ranch vonku z Wickenburgu. A tam na Šestnástej a Henshaw som chodil s jedným dievčaťom. Išiel som sa raz pozrieť na to miesto a už to ani viac nie je Henshaw; teraz je to Buckeye. A je to veľké mesto, rovno tu vo veľkomestskej časti Phoenixu. Všetko je tak zmenené.

¹² A manželka so mnou vyšla na Južnú Horu, aby sme sa poobzerali po Phoenixe. A pomyslel som si, že pred asi tristo rokmi tam pravdepodobne nebolo nič okrem kojotov, kaktusov, atď. A teraz to je obrovské mimoriadne mesto.

No, povedal som, „Zlatko, je to obrátené alebo prevrátené? Môžeš si sama vybrať. Podľa mňa je to prevrátené. No, pretože tieto veľké budovy a nádherné stavby, bolo by to skvelé, ak by muži a ženy chodili hore a dole po uliciach so svojimi rukami zodvihnutými ku Bohu chváliac Boha; a bratia a sestry, ktorí žijú ako... namiesto pitia, hazardu, fajčenia, klamania, kradnutia, krčiem, všetkého, čo je zlé. V strede toho všetkého predsa...“

Potom mi žena povedala, „Teda, Billy, kvôli čomu si tu?“

Povedal som, „Ale, zlatko, odvtedy, čo tu pätnásť minút sedíme, koľko klamstiev bolo povedaných naprieč tým údolím? Koľko nadávok bolo vypovedaných, koľko vzatia Mena Pánovho nadarmo? Koľko cigariet, koľko whiskey nápojov, koľko cudzoložstiev bolo spáchaných, a všade tade, len za poslednú krátku chvíľku, zatiaľ čo sme tu?“

Povedala, „Nie je to hrozné?“

Povedal som, „To je to, prečo sme tu, zlatko. Koľko verných modlitieb vyšlo odvtedy, čo sme tu boli? 'Vy ste svetlom sveta.' To je to, kvôli čomu tu sme, aby sme priložili svoje ramená s týmito malými zbormi, ktoré tu sú, urobili všetko, čo môžeme, aby sme tomu pomohli hýbať sa vpred, aby sme boli...“

¹³ Vy všetci... Vy svätí ste pre mňa požehnaním. Dúfam, že pri mojej návšteve tu pre vás budem požehnaním. A ja... Keď som zistil, že navštívim rôzne denominácie a organizácie a rozličné cirkvi, atď, bratov tu naprieč údolím vo Phoenixe, moje srdce bolo vzrušené. Prichádza to pred zhromaždením, na ktorom mám hovoriť, na zhromaždení kresťanských obchodníkov, myslím, že na raňajkách v sobotu ráno, a potom v nedeľu na popoludňajšom zhromaždení, nasledujúcu nedeľu. A vždy je to privilegium stretnúť sa s tými bratmi. Myslím, že tam majú okolo dvadsaťpäť tisíc sedadiel. To je dostatok miesta na sedenie pre každého z nás. Dúfame, že sa tam s vami stretneme.

¹⁴ A potom, aby sme mali tento čas obecnstva, aby sme išli zo zboru do zboru a hovorili... Myslím, že som dnes ráno kázal tak, že som si až odkázal zachrípnutie, len asi hodinu a pol; a to bola jedna z kratších. Zvyčajne neskončím skôr ako o tri alebo štyri hodiny, v mojom domovskom zbore. Ja len... Nie som kazateľ. Tak len robím radostný hluk Pánovi. Tak veľmi rád to robím, myslím, že to skrátka milujem, tak v tom len pokračujem.

Bol som... mal som štyri alebo päť rôznych vyjadrení, že držím ľudí príliš dlho. Tak viem, že je to pravda. A dnes večer, úprimne, budeme odtiaľto preč pred jednou hodinou. Takmer vás o tom uistujem. Ja len, takmer... Tak príjemný duch a všetko tak milé, som si istý, že Duch Svätý pre nás bude mať požehnanie.

¹⁵ No, nemal som na zhromaždeniach žiadne služby s uzdravovaním. Ja... Jedného večera, dolu u brata (brat od *Ježišovho Mena*?) brat Outlaw, v zbore brata Outlawa, boli tam tak mnohí, ktorí chceli, aby sa za nich modlilo. A mal som tam svojho syna, aby rozdal nejaké modlitebné karty. A potom, po niekoľko večerov Duch Svätý v tej budove tak padal, až... všetci to viete. Boli ste na mojich zhromaždeniach. Všetci z vás. Videli ste, ako rozpoznávanie, atď... Ale teraz som si všimol, že sa hromadia mnohí, za ktorých sa má modliť. A prvýkrát som si to všimol začiatkom stredy a štvrtka. Myslel som, že s tým počkám až po nedeľu, pretože, ak máte v zbore zhromaždenia s uzdravovaním... Vidíte, vyhlasoval som všade, kam som išiel, pre každú osobu, aby v nedeľu zostala na svojom poste povinnosti. Rozumiete?

Tieto špeciálne zhromaždenia sú len návštevou bratov. A chceme, aby ste všetci zachovali svoje miesto povinnosti, pretože váš pastor na vás čaká. A to je to, kde by ste mali byť.

¹⁶ A tak teda... Potom, myslím, že zajtra večer, ak Pán dá, ja ne... (Kde budeme zajtra večer? Brat O'Donnell, v Tempe, Arizona.) No, ak vo vašej cirkvi nemáte nejakú špeciálnu udalosť, a máte chorých ľudí, no, zajtra večer sa budem modliť za chorých, budeme mať len obvyklý modlitebný rad, modliť sa za chorých, možno v pondelok, utorok... Uvidíme. Predpokladám... Neviem. Máme tiež zhromaždenie na stredu večer? Streda večer, potom to začína vo štvrtok (Je to tak?), konferencia? V poriadku, brat. Vyhlásiš oznámenie?

[Brat oznamuje; „Dnes večer ste tu. A zajtra večer sme v Tempe, Assembly of God; a potom v Mountain View, v Sunnyslope dvadsiateho tretieho; a potom dvadsiateho štvrtého v Central Assembly. – pozn.prekl.]

V poriadku, to je skvelé.

[Brat hovorí, „Sám som si nedokázal spomenúť. Trocha som tam bol zmätený.“ – pozn.prekl.]

¹⁷ Nemysli na to. Minule som rozprával o tom, ako som si nedokázal spomenúť, a brat Jack Moore mi hovoril, povedal, „Myslíš si, že si na tom zle.“ Povedal...

Povedal som, „Brat Jack, začnem hovoriť a nedokážem si spomenúť, o čom som išiel rozprávať.“

Povedal, „No, nemysli si, že to je až také zlé.“ Povedal, „Ja niekomu zatelefonujem, volám niekomu, a potom poviem, 'Čo si prajete?'“

No, začína to byť naozaj zlé...?... No, ó, môže to zniet' vtipne, čo si myslím, že nie je v poriadku hovoriť tu za kazateľňou. Ale Božie deti sú skrátka každopádne šťastné deti, viete. Tak, my len radi... Myslel som, že to bolo tak trochu milé.

¹⁸ Vy všetci... Mnohí z vás poznáte brata Jacka Moore. On je zo Shreveportu, Louisiana, Life Tabernacle, veľmi milý brat. A tak, on mi to hovoril. On je tiež staviteľom.

A povedal, „Nemysli si, že to je zlé, brat Branham.“ Povedal, „Raz som niekomu zavolať a vytočil som ich číslo.“ A povedal, „Oni odpovedali, povedali, 'Ahoj.' Povedal som, 'Čo si prajete?'“

Pomyslel som si, „No, ja... Ide to dolu vodou, brat Jack.“ Ja...

Tak teraz, myslím, že by to mohlo byť dobré. A títo priatelia, ktorí chcú, aby sa za nich modlilo, a privedú svojich nemocných ľudí, potom sa za nich budeme modliť.

¹⁹ No, dnes večer, premýšľal som, o čom dnes večer budem tu v tomto malom milom zbore hovoriť. A pomyslel som si, „No, neviem čo.“ Musím len vziať malý text a veriť, že Pán niekde spojí slová a nechá to padnúť tam, kde to niekomu pomôže, aby bol... Nikdy som sa nesnažil vziať text. Vždy sa snažím byť vedený a zapíšem si zopár Písiem, atď. A potom, ak Pán vedie inak, vtedy len idem, ako On vedie. A myslím, že to je spôsob, ako by sme to všetci mali robiť, nerobíte to tak isto?

²⁰ A teraz, tu je jedna vec, ktorú chcem pre každého zo zboru (toto oznamujem každému lokálnemu telu), a to je to, že ak... Keď sa modlievate za svojho pastora a svojich milovaných, nezabudnite na mňa, pretože denne si uvedomujem, viac ako kedykoľvek, že prichádzame ku koncu tej cesty.

A ja som práve pred pár týždňami pochoval svoju matku. A držal som ju v náručí, až kým Boh nevzal jej dych a jej dušu do neba. Sledoval som tú udatnú smrť ženy, ktorá bola naplnená Duchom Svätým, a videl som ju prísť rovno ku koncu tej cesty. Pomyslel som si, „Ó, musím mať skrátka každú matku takúto. Musím jednoducho niečo urobiť, aby som dostal – urobiť, čo môžem, aby som dostal ľudí do toho, aby videli, čo to naozaj znamená.“

²¹ A, priatelia, som presvedčený, že to je možno trocha hlbšie, a myslím, že to berieme nejakú príliš naľahko než tak, ako to naozaj je. Myslím, že by sme mali pamätať, ak Boh je tak svätý, že Anjeli v Jeho očiach vyzerajú špinaví, ako vyzeráme my? Rozumiete? Je to tak. Takže chceme na to pamätať. A pamätajte, že Boh sedí tam vo večnosti, zatiaľ čo všetky tie slnka v slnečnej sústave. „Svätý, svätý, svätý,“ Anjeli s krídlami cez svoje tváre a cez svoje nohy, lietajú v Jeho Prítomnosti, kričia, „Svätý,“ čím by sme mali byť? Tak my... To je to, čo sa snažíme robiť.

²² A cítim toto takto, Kráľovstvo Božie je ako človek, ktorý vzal sieť a išiel k moru (Ježiš povedal), a hodil ju tam. A keď vytiahol, vybral mnohé druhy. Ale dobrá ryba, samozrejme, bola ponechaná; a ostatné ryby živiace sa zdochlinami boli – odišli naspäť do vody, také ako rak a hady, jašterice, korytnačky, atď. Ale siete Evanjelia chytajú všetko z toho. A sme... Raz príde deň, keď nastane čas, že hodíme našu poslednú sieť, brat...?... Je to tak. To nie som ja alebo vy, aby sme povedali, ktoré je ryba a ktoré nie je. My nevieme. Len hádzeme sieť a vyťahujeme ju. To je všetko. Boh pozná Svoje vlastné. Tých, ktorých

predzvedel, tých povolal; a tých, ktorých povolal, tých ospravedlnil; a tých, ktorých ospravedlnil, tých oslávil. Tak my čakáme, len hádzeme sieť. A dnes večer to je moje privilégium, stáť tu v zbore brata Edwarda, aby som pomohol na tomto mieste hodiť sieť, aby sme videli, či tam bude nejaká ryba, ktorú Boh má pre Svoje Kráľovstvo.

²³ No, predtým, ako prečítame Slovo, prehovorme len na chvíľu k Autorovi toho Slova, ako skloníme svoje hlavy. S našimi sklonenými hlavami, v posvätnosti tejto chvíle, v ktorej pristupujeme k Slovu živého Boha, ktoré je Bohom, zaujímaloby ma, či sú tu nejakí ľudia, ktorí majú na svojich srdciach potreby, a ktorí by boli radi spomenutí v modlitbe. Dajte to najavo tým, že zodvihnete ruku.

²⁴ Pane Ježišu, pohliadni na to poslucháčstvo, poznáš každé srdce. Vďaka Ti. Najmilostivejší a svätý Bože, všemohúci El Shaddai, ktorý sa zjavil Abrahámovi v Mene Všemohúceho, Boh, ktorý má prsia, Darca sily, Živiteľ slabých, príď dnes večer k nám, Otče. A uvedomujeme si naše slabosti a naše chyby. Vyznávame pred Tebou svoje hriechy a kladieme ich na mosadzný oltár súdu a prosíme, aby ich Krv Ježiša Krista vzala preč v obeti, ktorú činíme. Udeľ to, ó, Bože. Odovzdávame naše životy a všetko, čo máme. A ten malý talent, ktorý nám bol daný, Pane, použi to na slávu Božiu. Žehnaj tento zbor, jeho milého pastora, diakonov, dôverníkov a celý výbor a každého člena, ktorý prichádza do tohto zboru, ktorý sa nazýva „Obecenstvo.“ Bože, modlím sa, aby muži a ženy, ako vchádzajú dnu týmito dverami na tomto mieste, aby padli pod usvedčeniami kvôli milému poriadku Ducha Svätého vo vnútri budovy. Udeľ to, Pane.

²⁵ Odpusť naše hriechy a naše priestupky, znova o to prosíme. Pamätaj na tých, ktorí zodvihli svoje ruky. Dole pod tou rukou, Pane, bolo srdce, ktoré niečo od Teba žiadalo. A pravdepodobne, možno iba Ty Sám to môžeš udeliť. Modlím sa, aby si to udelil, Otče. Na čokoľvek majú potrebu, udeľ im to v hojnosti. Ak sú tu nejakí chorí, Pane, uzdrav ich. Ak tam bude niekto, kto padá na okraj cesty, posilni ho, to podlomené koleno. „Nalomenej trstiny nedolomí, ani dymiaceho knôtu neuhasi.“ A vieme, že On nikdy neodhodí nalomenej trstiny; On ju napraví. A modlím sa, nebeský Otče, ak sú tu nejaké duchy, ktoré sú zlomené alebo ustrašené, alebo slabé ruky, ktoré visia dolu, a ovisnuté kolená, nech budú dnes večer pozdvihnuté, Pane. Nech príde Duch Svätý a uzdraví naše srdcia a duchy a naše telesné bytosti, a odovzdáme za to všetku slávu Jemu. Prosíme o to v Ježišovom Mene. Amen.

²⁶ Ak by ste sa chceli obrátiť do Písem, len kvôli asi tridsaťminútovej reči, bol by som rád, keby ste čítali so mnou z Knihy Zjavenia, 19. kapitoly, a rád by som čítal až po siedmy verš vrátane neho.

Potom som počul st'a veľký hlas mohutného zástupu na nebi, ktorý hovoril: Hallelujah! Spasenie a sláva a česť a moc Pánovi, nášmu Bohu,

pretože pravdivé a spravедlivé sú jeho súdy, lebo odsúdil veľkú smilnicu, ktorá porušovala zem svojím smilstvom, a pomstil krv svojich sluhov na jej ruke.

A povedali aj po druhé: Hallelujah! A jej dym vystupuje na veky vekov.

A padli dvadsiati štyria starci aj štyri živé bytosti a klaňali sa Bohu, sediacemu na tróne, a povedali: Amen, hallelujah!

A z trónu vyšiel hlas, ktorý povedal: Chváľte nášeho Boha, všetci jeho sluhovia, aj vy, ktorí sa ho bojíte, malí aj veľkí.

A zase som počul ako hlas mnohého zástupu a jako hukot mnohých vôd a jako zvuk silných hromov, ktoré hovorili: Hallelujah! Pretože prevzal kráľovstvo Pán, náš Boh, ten Všemohúci.

Radujme sa a plesajme a vzdajme jemu chválu, lebo prišla svadba Baránkova, a jeho manželka sa prihotovila.

Rád by som dnes večer hovoril na tému: *Svadba Baránkova*, len na chvíľu, aby... Sme tak oboznámení s týmto Písmom.

²⁷ Niet pochýb, že váš milovaný pastor ku tejto téme pristúpil mnohokrát a že... Vieme, že bude Nevesta a bude svadobná večera, ktorá bude podávaná v povetrí. Je to tak isté, že to bude, akože existuje Boh, pretože to je Jeho Slovo.

A vieme, že tí, z ktorých bude utvorená tá Nevesta, budú Jeho Cirkvou, a objavia sa pred Ním bez škvrny alebo vrásky. A oni majú teraz na zemi Materiál, aby sa prihotovili.

²⁸ Ak si všimnete, tam je povedané, „Ona sa prihotovila.“ Tak mnohí hovoria, „Ak odo mňa Pán zoberie tohto zlého ducha, od pitia alebo od hazardu alebo od klamania alebo kradnutia, budem Mu slúžiť.“ Ale to je na tebe. Ty tiež musíš niečo urobiť. „Tí, ktorí premošli, zdedia

všetky veci,“ tí, ktorí premohli. Máš moc, aby si to vykonal, ale musíš byť ochotný položiť to. Rozumiete?

Ona sama sa pripravila. Páči sa mi to Slovo.

Vidíte, Boh by nás nemohol pretlačiť cez malú rúrku, vytiahnuť nás na druhom konci, a potom povedať, „Požehnaný je ten, ktorý premohol.“ Nemáš nič, čo by si premohol; On ťa len cez to pretlačil. Ale musíte sami urobiť rozhodnutia. Ja musím sám urobiť rozhodnutia. A v tom, že to robíme, ukazujeme našu vieru a rešpekt pred Bohom.

²⁹ Abrahámovi bolo zaslúbené dieťa, ale musel sa tohto zaslúbenia držať dvadsaťpäť rokov, tie vzlety a úpadky, pokušenia, ktoré mal v tých dvadsiatich piatich rokoch; ale on sa držal Slova zaslúbenia.

A zaslúbením pre Izrael bola zaslúbená zem, ale museli bojovať za každý kúsoček z nej. „Kamkoľvek stúpi tvoja noha, to som ti dal,“ povedal Boh Jozuovi. Všetko to tam bolo. Tá zem tam bola a Boh im ju dal; ale museli o ňu bojovať.

³⁰ Takisto to je s Božským uzdravením. Boh má moc, aby ťa uzdravil, ak máš odvahu prijať to. Ale budeš bojovať každý kúsoček cesty. Boh má úžasnú milosť, aby ťa spasil, a On to urobí. Ale budeš bojovať každý kúsoček svojej cesty. Bude to tridsaťjedna rokov, čo som za kazateľňou. A každý kúsoček z toho bol boj, neustále. Istotne to tak je. Ale musíme bojovať, ak musíme vládnuť. Tak sme zistili, že Nevesta sa musí pripraviť, skrze ochotu „položiť“ nabok každé bremeno, ktoré nás tak ľahko obkľučuje, aby sme mohli bežať s trpezlivosťou beh, ktorý je postavený pred nás.“ My sami ich musíme odložiť nabok. Nemôžeme povedať, „Bože, prídi, odlož ich od nás nabok.“ Musíme to urobiť sami.

³¹ No, rád premýšľam o svadbách. Mal som to privilegium sobášiť mnoho ľudí. A premýšľam o tom, keď privádzam mladého muža a mladú ženu tam ku oltáru, a vidím ich, ako prichádzajú cez zbor, a ona, krásna, oblečená vo svojich svadobných šatách, a na tvári má závoj a visí dolu; a ženích, narovnaný a krásne oblečený, mladý a plný sily, a ako tam kráčajú vo svojej najlepšej životnej sile a skladajú ten manželský sľub, myslím, že je na tom niečo príjemné. Je tam niečo posvätné, pretože mi to pripomína, že jedného dňa bude iná veľkolepá svadba, keď Kristova Nevesta bude kráčať dolu koridormi slávy. Ten Ženích bude mať všetko pripravené. Bude tam svadba a večera.

Ako milujeme pomyslieť na to, že sedíme za stolom naproti sebe a potriasame si navzájom ruky a slzy nám stekajú po lícach. A pomyslieť, že On pôjde okolo, zotrie nám všetky slzy z očí, povie,

„Neplač. Teraz to všetko skončilo. Vojsi do radostí Pánových, ktoré pre teba boli pripravené pred založením sveta.“ Ó, brat, to spôsobí, že budeme jeden druhého viac milovať.

³² Myslím, že to je to, o čo ide pri cirkvi, pri Neveste dnes, ktorá je utvorená zo všetkých cirkví, ktoré veria v Krista. To nie je budova zboru, ani to nie je organizácia, ani denominácia; ale to sú jednotlivci, ktorí sú v zbore, ktorí tvoria Nevestu.

³³ Mám dobrého priateľa v Louisville, Kentucky. Doktor Wallace Cauble, zvykol – bol kazateľom v *cirkvi Kristovej*, a vošiel a prijal Ducha Svätého a robil pastora jednej z najväčších cirkví v Louisville, *cirkvi otvorených dverí*. Bol to môj veľmi vzácny priateľ. A pred pár dňami, stál som na ulici a videl som ho, ako ide dolu ulicou. A vždy som ho miloval a on miloval mňa.

Ale raz mal operáciu mandlí a smrteľne krvácal. A mali ho tam dolu v nemocnici svätého Jozefa a povedali, že zomiera.

A pani McSpaddenová mi zavolala a povedala, „Doktor Wallace Cauble...“ Ešte som ho nepoznal, ale vedel som, že tam bola veľká *cirkev otvorených dverí*. Povedala, „On zomiera. Doktori mu pichli injekcie a všetko možné. Zašili to stehmi. On neustále krváca a nedokážu tú krv zastaviť. Jeho krv sa nezrazí a (viete) nezastaví sa krvácanie.“ A povedala, „Majú tam misionárov a oni chcú, aby si prišiel a pomodlil sa za neho.“

³⁴ No, počul som o doktorovi Wallace Cauble, a tak, trochu som sa zdráhal, ale išiel som. A keď som sa pozrel do nemocničnej izby, boli tam misionári a veľkí kazatelia, všetci tam vnútri kričali a modlili sa. A pomyslel som si, „Ó, ja, taký malý, malý 'náboženský fanatik', tam mám vojsť? Radšej len zostanem tu vonku.“ Tak som si kľakol v hale za automat na coca-colu a modlil sa ku Bohu, aby zastavil krvácanie brata Cauble.

A išiel som naspäť dolu a vyšiel von. Práve som prišiel domov, asi pätnásť minút a znova zazvonil telefón a chceli vedieť, kvôli čomu som sa oneskoril, že som tam neprišiel.

A povedal som, „Prišiel som, ale bolo ich tam dnu tak mnoho; necítil som sa byť vedený vojsť dnu, možno (Rozumiete?) bolo tam vo vnútri toľko veľkých kazateľov.“

A on povedal, „Príd' hneď teraz.“ Povedal, „Ten človek bude žiť už len chvíľku.“

³⁵ Tak som prišiel znova naspäť, a keď som tam vošiel, on sa snažil doviesť katolícku sestru do toho, aby prijala Krista ako osobného Spasiteľa, a on tam krvácal a krv vyletovala z jeho úst. A vošiel som dnu.

A on povedal, „Ako sa máš?“

Povedal som, „Ako sa máš ty?“ Sedel na posteli, takto kašľal a krv vyletovala.

A povedal, „Ako sa voláš?“

Povedal som, „Som brat Branham.“

A on začal plakať, objal ma. A ja som si tam kľakol.

No, to je doktor Wallace Cauble z *cirkvi otvorených dverí* v Louisville. Napíšte mu list. Krv sa v tej sekunde zastavila; odvtedy sa nepohla. A odvtedy sme boli veľmi, veľmi dobrými priateľmi.

³⁶ A jedného dňa som ho stretol. A povedal... (Oswald J. Smith, mnohí z vás poznajú brata Smitha. On je veľkým misionárom, a on prišiel k bratovi Cauble, pretože ho má veľmi rád.)

Povedal, „Brat Cauble, vieš,“ povedal, „ja“ (niečo ohľadom jeho ženy...). Povedal, „Keď som sa prvýkrát oženil,“ povedal, „cítim sa ako, no, ak som urobil chybu, ja budem... Ó, môžem si vziať inú,“ pretože bol mladý. Ale povedal, „Po tom, ako prišli deti,“ povedal, „potom je to trocha ťažké zvládnuť to bez nej. Keď máš asi päťdesiat rokov, skrátka to bez nej nezvládneš. A ako starneš, no, cítiš to tak.“

Povedal som, „Myslím, že to je pravda. Ja by som...“

Ako ku mne prišla tá téma, viete, o tom, ako dámy dokážu nakupovať, a bola tam moja manželka. A ona je kráľovnou toho všetkého. Jednoducho tým zaberá množstvo času. Moje úbohé chodidlá ma takmer na ulici zabíjajú, keď s ňou chodím po obchodoch. A on mi hovoril, povedal, „No, bez nej to skrátka nezvládneš.“ A to je to, ako prišla tá poznámka. A keď som prišiel domov, sedel som tam v izbe a rozmýšľal, „To je pravda.“ Aplikoval som to na niečo ďalšie.

³⁷ Viete, keď som sa na začiatku obrátil, stal som sa kazateľom u *misionárskych baptistov*, myslel som si, že ak niekto nie je baptistom, tak jednoducho nie je spasený. To bolo všetko, o čo išlo. A nosil som Bibliu pod pazuchou a myslel som si, že Pán ma povolal, aby som zo všetkých urobil baptistov. A každý, kto neveril presne tak, ako verili baptisti, bol úplne mimo obrazu.

Ako dni plynuli, myslel som, že mám celú tú prácu urobiť sám. A prišiel som ku tomu, že som zistil, všimol som si iného brata, ktorý mal zbor, pastora. On tiež ťahal tak tvrdo, ako som to robil ja. Napokon sa tá deka tiež natiahla trochu smerom ku nemu, viete. Potom sme zistili, že jeden druhého potrebujeme. A teraz, potom, ako sme sa začali dostávať takto ďaleko, je to skrátka trochu ťažké pracovať jeden bez druhého. To je celé. Jednoducho musíme jeden druhého mať. To...

A verím, že to je v tomto veľkolepom letničnom hnutí. A som rád, že vidím, ako sa tie zábrany ľahostajnosti rúcajú a veľká cirkev Božia sa začína zlučovať dokopy v obecnstve. To znamená, že svadba sa teraz približuje bližšie. A kamene sú tak špecificky orezávané, ako len môžu byť, majú miesto niekde v tej Budove, ak sú to kamene Pánove.

³⁸ No, manželstvo je v jednom zmysle typom... Pozemské manželstvo tu je typom na to nebeské manželstvo. No, prejdime len na chvíľku cez to, aby sme to na chvíľu preskúmali. Tá prvá vec, ktorá je, musí tam byť urobené rozhodnutie. Prvá vec, ktorá sa deje v prirodzenom manželstve, je to, že musí byť urobené rozhodnutie. Mladá dáma sa musí rozhodnúť, či chce tohto mladého muža, a ten mladý muž, či chce tú mladú ženu. Musí tam byť urobené rozhodnutie a ty ho musíš urobiť. Ona musí byť tou jedinou ženou na svete, ktorú miluješ, a on musí byť tým jediným mužom. Ak to tak nie je, potom ste urobili nesprávne rozhodnutie.

A takisto to je pri urobení rozhodnutia pre Krista. Tá prvá vec, ktorú musíš urobiť, ujasniť si vo svojej mysli, či budeš slúžiť Bohu a prijmeš Ho ako svojho Spasiteľa; alebo to neurobiš. Ideš slúžiť svetu? Ideš slúžiť Kristovi? Musíš si to ujasniť vo svojej mysli. Potom musí byť urobené rozhodnutie. Keď si ujasniš vo svojej mysli, či ideš slúžiť Bohu, alebo mamonu, potom si vyberáš svoju voľbu. Ale musí byť urobené rozhodnutie.

³⁹ A potom, ako je urobené rozhodnutie, že ideš, potom prichádza zasnúbenie. To... Zistíte to pri oltári. Musíte sa zasnúbiť pred tým, ako môže nastať tento zväzok. A takýmto spôsobom to je s Kristovou Cirkvou. Musí tam byť zasnúbenie s Kristom, príslub, zasnúbenie, milostný vzťah. A potom tá ďalšia vec je to, že sú dané sľuby. Musia tam byť navzájom dané sľuby, ako keď si sľuboval, „Srdiečko, ak si ma vezmeš, sľubujem ti, že budem verný a oddaný. Nebudem sa dívať na žiadnu inú ženu.“

Alebo, „Nebudem sa dívať na žiadneho iného muža. A budem robiť všetko, čo je povinnosťou manželky. Ak budeme mať deti, budem

robiť všetko, čo je povinnosťou matky. Budem sa starať o domácnosť.“ Všetky tieto sľuby musia byť dané, alebo mali by byť, pri správnej svadbe.

⁴⁰ A takisto to je, keď prichádzaš ku Kristovi. „Pane, ak ma len prijmeš do Svojho Kráľovstva, sľubujem...“ Tak vidíte. „Budem Ťa milovať. Budem Ti verný. Budem Ti slúžiť dňom i nocou.“ Je veľmi zlé, že na to zabúdame. „Budem Ti slúžiť dňom i nocou. Budem sa postiť; budem sa modliť; budem Ti verný. Donesiem svoje desiatky do zásobárne. Budem sa modliť mnohokrát za deň. Urobím čokoľvek. A sľúbim Ti všetku svoju lásku.“ To je to, čo by si mal robiť. Presne tam to sľubuješ a malo by to prísť z tvojho srdca.

Ak to sľúbiš svojmu manželovi a nemyslíš to zo srdca, ty s ním absolútne nežiješ správne. To je také stuhnuté manželstvo.

⁴¹ Pozrite sem. Ak nemáš zuby a používaš umelé zuby... No, to je v poriadku. To je náhrada za zuby, ktoré si raz mal. Ale v skutočnosti, tie zuby s tebou nie sú spojené. Nie sú tvojou časťou. Ak si mal amputovanú ruku a nasadzuješ si umelú ruku, no, v skutočnosti tá ruka s tebou nie je spojená. Je k tebe len pripevnená. Vidíš, nie je to s tebou spojené.

A keď skladáme náš sľub Kristovi, ak sa nestaneme časťou Neho, ako by sa žena mala stať časťou muža a muž časťou ženy, potom sme umelí kresťania. Nie sme skutočne... Nie si skutočne s tou ženou vzatý. Môžeš byť verná. Ak nemiluješ svojho manžela, a on je šesťdesiat alebo sedemdesiatročný, a ty ho nemiluješ tak, ako si ho milovala tam na začiatku, potom naozaj len vychovávaš jeho deti.

⁴² A takto to je s cirkvami, dnes s príliš mnohými. Len berieme meno kresťanskej cirkvi, hráme sa, že sme Nevestou, pričom to je umelé; nie sme v žiadnom prípade spojení s Kristom. Sme ako umelé zuby, umelá ruka, umelé oko. Vidíte, to je niečo, čo je umelé, ak si to len na seba nasadzujeme. No, nemôžeš si nasadiť Kresťanstvo. Musíš s Tým byť spojený.

A potom, cirkev, ktorá je len umelá a nazýva sa Cirkvou Kristovou... No, potom tie deti v nej, tie, ktoré sa narodili z tej istej organizácie, nie sú... oni sú iba... Oni nie sú Kristovými deťmi; sú to denominačné deti a nie deti Krista.

⁴³ Ak žena nie je spojená s mužom v pravdivosti, potom to nie je jej manžel. Je to len muž, ktorému zložila sľub, že s ním bude žiť, a urobila nesprávny sľub. Sľúbila, že ho bude milovať, a povedala, že ho

miluje; a nerobí to. Po celý čas je ten muž klamaný. Ale jedna vec je istá, priatelia; Krista neoklameme. On pozná tých Svojich.

⁴⁴ Najprv je spravené rozhodnutie. Potom zasnúbenie. Potom sľub. A potom obrad. A to je vtedy, kedy nevesta prijíma meno ženícha. Ona už potom nie je viac pod svojím vlastným menom. Ona prijíma meno ženícha.

A potom, keď má Cirkev obrad, robí svoje sľuby, potom prijíma Meno Ženícha. Potom už nie je viacej cirkvou sveta. Ona je Cirkvou Pána Ježiša Krista. Amen. Nemyslím skrze meno. Myslím skrze narodenie, skrze prirodzenosť, skrze moc Božiu. Skrze zjavenú Pravdu Božiu v srdci sa stáva kresťanskou Cirkvou, veľkou celosvetovou apoštolskou kresťanskou Cirkvou. Ona sa stáva časťou Krista. Keď to robí, Kristus do nej vstúpuje Svojho vlastného Ducha, Svoj vlastný Život. A Biblia tam Adamovi a Eve povedala, „Už nie ste viacej dvaja, ale jedno.“ A keď je žena, Cirkev, vydatá za Krista, už nie sú viacej dvaja. Oni sú jedno: Kristus vo vás! Amen. To je to. Jeho Život bol prenesený do vás, potom sa stávate Nevestou.

⁴⁵ Potom, ďalšia vec. Potom, ako zložila všetky tie sľuby, a tak ďalej, a ceremónie boli povedané... Tak, ako meno mojej ženy bolo Broyová, pred tým, ako bola vydatá. No, ona už viacej nie je Broyová; ona je Branhamová. No, už viacej nie je Broyová; ona je Branhamová. A keď prichádzaš do Krista, nie si viacej zo sveta; si z Krista. Potom sa už nestaráš o veci tohto sveta, Oni sú pre teba mŕtve. „Lebo ten, kto miluje svet alebo veci tohto sveta, láska Božia v ňom ani nie je.“

Tak (Vidíte?), nemôžete byť umelým kresťanom. Môžeš byť umelým samozvaným kresťanom, ale nemôžeš byť Kresťanom, aby si sa stal...?... až kým Kristus do teba nevštepí Samého Seba skrze krst Duchom Svätým. Potom si s Ním spojený, a nie ste viacej dvaja; ste jedno. Kristus sľúbil, že bude v nás, ako Otec bol v Kristovi. „Ja a Môj Otec sme jedno. Vy a Ja sme jedno,“ (Vidíte?) Kristus v nás.

⁴⁶ Všetko, čím bol Boh, On preliadol do Krista; a všetko, čím bol Kristus, On preliadol do Cirkvi, aby pokračovala služba Evanjelia. Potom sa stávame, nie skrze umelé meno, ale skrze realitu Svätého Ducha Života, ako nás spája s Kristom. Potom, skrze moc Jeho vzkriesenia sme vzkriesení z mŕtvych vecí tohto sveta a sedíme s Ním v ponebeských miestach. Amen. To sa mi páči.

Dnes večer sedíme v ponebeských miestach v Kristu Ježišovi (Vidíte?), vzkriesení s Ním, zomreli sme veciam tohto sveta a obliekli

sme Krista. A keď sme obliekli Krista, potom je svet mŕtvy. Svet je pre nás mŕtvy a sme... A to je pre nás mŕtve a my sme tomu mŕtvi.

Ty si odlišnou osobou, odlišnou osobnosťou, pretože si novým stvorením: stvorením, nie tým istým stvorením, ktoré bolo „vyleštené“, nie človekom, ktorý obrátil novú stranu, ale človekom, ktorý zomrel a bol narodený znova a stal sa novým stvorením v Kristu Ježišovi. A Duch živého Boha žije v tej osobe.

No, práve tak, ako žena, ktorá nie je viac Broyová, ona je Branhamová a ona kráča podľa toho mena. A cirkev nie je viacej zo sveta, ale Kristovo Meno je tým, v čom ona je. Ona je s Ním spojená skrze Jeho vlastný Život.

⁴⁷ Čítali ste niekedy v Písme, ako to, že prvý človek Boží bol dvojitou osobou? Adam bol oboje, Adamom i Evou, duchovne hovoriac. Ale keď učinil prvého človeka na Svoj vlastný obraz, a Boh je Duch... Ale keď ich umiestnil do tela, On ich oddelil. Vzal toho mužského ducha, vložil ho do muža; a vzal toho ženského ducha a vložil ho do ženy.

No, keď vidíte ženu, ktorá sa chce správať ako muž, niečo tam nie je v poriadku. Keď vidíte muža, ktorý sa chce správať ako žena, niečo tam nie je v poriadku. Tak to vyzerá, že svet je dnes úplne v neporiadku. Muži sa snažia správať ako ženy; a ženy ako muži. Presne tak. Je to pravda.

⁴⁸ No, pozrite. Je to tak dokonalé, že keď Boh vzal a utvoril človeka... A aby ukázal, že On to nechcel z ničoho odlišného, žena nebola v originálnom stvorení. Tak ona je, nie v stvorení, ale ona je časťou Adama. Ona je vedľajším produktom. On nešiel do Adamovho boku, aby utvoril iné stvorenie, ale odobral časť stvorenia a utvoril z toho ďalšie stvorenie. A vzal toho mužského ducha, ktorý bol v Adamovi; lepšie povedané, vzal toho ženského ducha, ktorý bol v Adamovi, a vložil ho do ženy. Tak oboje, duch i telo, stali sa jedno, to bol nádherný typ toho, čo Boh urobil na Golgote. On vzal Krista a spojil Ho s Cirkvou. Skrze roztrhnutý bok, On priviedol Krv, ktorá očistila tú osobu, ktorá posvätila telo Cirkvi, a vkladá Ducha živého Boha, ktorého vzal tam z kríža z Krista, a vkladá Ho do jednotlivca. Potom sú jedno. Vidíte? Stali sa jedno. Kristus a ty ste jedno.

⁴⁹ A ty a tvoj manžel by ste mali byť jedno. Ak je tam niečo v rozpore, potom s vaším zväzkom niečo nie je v poriadku.

A ak je niečo v rozpore s nami ku Kristovi, neveríme Jeho Slovu a hovoríme, „Ó, to bolo na iné dni,“ niečo s našim zväzkom s Ním nie je

v poriadku. Ak hovoríte, „Dni zázrakov pominuli, nie je nič také ako Božské uzdravovanie, nie je nič také ako krst Duchom Svätým,“ umiestňujete to niekde dozadu, to ukazuje, že Duch Kristov nie je vo vás, pretože, „Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo s Bohom a Slovo bol Boh... A Slovo sa stalo telom...“

A potom, keď sa v tebe Jeho Slovo dostáva na prvé miesto, potom (Vidíte?), potom ty a Kristus ste jedno. „Ak zostanete vo Mne a Moje Slovo vo vás, môžete prosiť, čokoľvek chcete...“ pretože to už viac nie si ty; to je Slovo Božie: Kristus v tebe. Stali ste sa jedno. V poriadku.

⁵⁰ Následne ďalšia vec potom, ako to ona urobí... Potom, ako naplnila svoje sľuby a vzala svoje manželstvo a vzala na seba meno svojho manžela, ženíchovo meno, potom je dedičkou všetkého, čo on vlastní. Je dedičkou všetkého, tvoja žena je dedičkou všetkého, čo vlastníš.

A takto je to s Cirkvou, ak by to ona iba vedela súč časťou Neho s Jeho Duchom v nej... On povedal, „Skutky, ktoré Ja činím, vy tiež budete činiť; väčšie než to budete činiť; lebo Ja idem k Svojmu Otcovi. Krátku chvíľu, a svet Ma viacej neuvidí; jednako vy Ma uvidíte: lebo Ja budem s vami, dokonca vo vás, až do konca sveta.“ Potom je to Kristus vo vás. Ste spolu spojení dokopy a ste s Ním dedičmi.

⁵¹ A ak by On bol tu na zemi, čo by robil? To isté, čo robil tam, pretože On je Ten istý včera, dnes i naveky. Dbal by na veci Otca; uzdravoval by chorých; činil by zázraky. Robil by presne to, čo robil vtedy, keď bol tu na zemi, pretože On zostáva Tým istým včera, dnes i naveky. Je to skrátka dokonalé. To je manželstvo.

⁵² Ale teraz, čo ak sa táto žena vydá a zloží všetky tie sľuby a všetko, stáva sa tomuto mužovi manželkou a je dedičkou všetkého, čo on má, a tak ďalej, a potom začne vystrájať; začne vyvádzať; začne behať za inými mužmi? Nielen to, ale začne sa deliť so svojou láskou s inými. Muž so svojou manželkou, všetky sľuby, ktoré si dali, a ona potom chodí von a začne sa so svojím životom deliť s inými, so svojou láskou a svojou náklonnosťou s inými...

To je to, čo robia veľmi mnohí takzvaní kresťania, delia si svoju lásku so svetom: hranie, tancovanie, hazard, zostávajú doma namiesto modlitebného zhromaždenia, aby ste sledovali televíziu, všetky druhy svetských vecí, ktoré zaberajú miesto lásky Božej v srdci cirkvi. Začala vyvádzať. Stala sa divokou. Vyšla von za inými mužmi. Delí sa so svojou láskou. Vezme svoje desiatky, ktoré by mala dať do zboru; ona ich utratí na iných veciach tam vonku vo svete. Ona bude... Namiesto

toho, aby milovala Boha spôsobom, akým by to mala robiť, a žila pre Boha, a milovala chodiť do zboru, musíte ju takmer presvedčať, aby prišla.

⁵³ No, viem, že prednedávnom mi tu jeden kazateľ povedal, že rozposlal tak mnoho modlitebných kariet, aby ich ľudia podpísali, že sľubujú, že budú chodiť do nedeľnej školy aspoň šesť mesiacov v roku.

A mohol som vidieť jedno mladé dievča dolu pod kopcom, kde som pracoval. A vyšla odtiaľ. A stál som pri dverách, zaklopal na dvere, a ona prišla ku dverám. A ona bola jednou z týchto divokých mačacích exhibicionistiek, viete. Niečo ako táto skupina, ktorú minulý večer zatkli tu dolu vo Phoenixe, myslím, že tak to bolo, ako robili tento nový druh perversnosti rockenrollu alebo twistu, alebo čokoľvek to bolo. A museli zavolať policajtov, aby ich zobrali.

Mladí ľudia, nerozumiete, že to je duch diabla? Pod takým vplyvom, že ani nevedeli, kým sú, a takto vyvádzali vonku na uliciach.

⁵⁴ Ako niektorí z týchto komediantov alebo títo, čo prehrávajú platne a diskdžokeji, a tak ďalej, idú hrať do mesta, v ktorom som bol, a mladé dievčatá si vyzliekajú svoje spodné prádlo a hádžu ho na pódium tomuto chlapcovi kvôli autogramu. Či si neuvedomujete, že to je diabol? To je duch posledných dní. Samozrejme. To je taká hanba. Tak vidíte, zdivočela.

⁵⁵ A táto mladá žena, vyšla von a vyvádzala. Dokonca ani nevedela... Zabudla na to, že stojím pri dverách. A povedala, „Ó, prepáčte mi. Zabudla som, že tam stojíte.“ A poslala bozk tomu chlapíkovi v rádiu, alebo kdekoľvek to bolo, a povedala, „Stretnem ťa tam v Green Briar Patch,“ alebo čokoľvek to bolo. Mali v ten večer mať nejaký druh tanca.

A povedal som doktorovi Brownovi, ktorý bol mojím priateľom.

On povedal, „Ako sa tam hore darí tvojmu zhromaždeniu, Billy?“

„Skvele.“ Povedal som, „Dávame im tabletky.“

Povedal, „Aký druh tabletiiek?“

Povedal som, „Tabletky Evanjelia [angl. „Gospills“ - slovná hračka - „Gospel“ - Evanjelium, „pills“ - tabletky – pozn.prekl.]; to ich iste drží, aby chodili po celý čas.“ Vidíte?

A on mi povedal o tom podpisovaní tých príslubov. A povedal som, „Doktor Brown, myslíš, že ten divoch z rádia, ktorý tam prehráva gramofónové platne, by musel tomu dievčaťu dávať podpisovať príslub,

že ona tam v ten večer bude? V žiadnom prípade. Ona by dala do záložne aj oblečenie, ktoré na sebe mala, aby sa tam dostala. Prečo? To je niečo v nej, čo ju spája, duch, s tou svetskou zábavou.“

⁵⁶ A kým Cirkev živého Boha, ktorá je nazvaná Nevestou Kristovou, nezostane takto spojená s Bohom... Stále sa váľa vo svete v zafúľanom blate hriechu... Kým nie je takýmto spôsobom spojená s Bohom, kým jej srdce nie je tak preplnené slávou a mocou Božou, že až nemôže vidieť nič iné okrem Krista. To je pravda.

Takým spôsobom to máme robiť. To je ten jediný plán, jediný program, ktorý Boh má, to je robiť to takto. Nemôžeš byť vzatý dnu umelo; musíš byť do vnútra narodený, nie vojsť dnu skrze potrasenie alebo prinesenie listu do cirkvi, ale byť narodený do Cirkvi živého Boha skrze znovuzrodenie, skrze moc zmŕtvychvstania Ježiša Krista, ktoré Ťa robí novým stvorením v Ňom. Amen. Tým sa to dá do poriadku. Istotne áno. Samozrejme.

⁵⁷ V poriadku. Stáva sa divokou. Začína svoju lásku zdieľať s inými, svetskými vecami, svetskými zábavami; chodí na miesta, kde by nemala chodiť; hovorí veci, ktoré by nemala hovoriť.

Raz tu mali hore na poschodí nejaký dámsky večierok, nejaký druh cirkevného večierka. Náhodou som niečo musel urobiť na prízemí tohto domu. A poviem vám; keď som bol hriešnikom, počul som nejaké hnusné veci. Ale toto ženské stretnutie, nikdy v celom svojom živote som nepočul horšie vtipy. Mohli by ste si predstaviť, že by osoba, ktorá sa nazýva Kresťanom, vypustila zo seba takú špinu?

Nemôžete dostať sladkú a dobrú vodu z tej istej cisterny. Spustíte vedro do studne a vyjde von plné „červov vrtochvostov“, ako ich voláme. Keď to vedro spustíte znova dolu, vytiahnete to isté. Tá cisterna potrebuje vyčistiť a naplniť dobrou vodou.

⁵⁸ To je to, čo je dnes problémom v cirkvi, hovorím celosvetovo, že ona potrebuje vydrhnúť a naplniť Božou svätou vodou z nebies. Jej srdce sa stalo žumpou všetkého, čo ide naokolo. Má milencov všetkých druhov. Biblia povedala, že ona bude mať viac milujúcich rozkoše ako milujúcich Boha, zradných, falošných žalobcov, nezdržanlivých a pohŕdajúcich tými, ktorí sú v poriadku.

Pozrite sa na ženu, ktorá sa snaží žiť správne, na muža, ktorý sa snaží žiť správne, stane sa „náboženským pomätencom“, ona sa stáva „fanatikom“ alebo niečím staromódnym. Je opovrhnutá. Je pohŕdnutá a odmietnutá ľuďmi tohto sveta. To je pravda.

⁵⁹ Ale všimli ste si niekedy, čo má skutočná Cirkev robiť? V Starom Zákone, keď mali obeť, zabili jedného vtáka a dali krv jedného na toho druhého, mŕtveho partnera. A on letel zemou a rozptyľoval tú krv mŕtveho partnera. Keď sa Cirkev stáva skutočnou Nevestou Ježiša Krista, ona bude so sebou niesť Krv Ježiša Krista rozptyľujúc to nad zemou volajúc, „Svätý, svätý, svätý Pánovi.“ Jej atmosféra, každý kúsok jej vôle bude z Boha. Jej celé odenie bude z Boha. Nemôžete očakávať nič iné.

⁶⁰ To je dôvod, prečo tiež prichádzajú do zboru ľudia, nie na to, aby hrali karty a hrali poker, tancovali v suteréne, mali polievkové večere a takéto veci. To je pre svet. A my nikdy nebudeme schopní sa s nimi porovnať, a hanba nám, ak sa o to budeme pokúšať. Máme kázať Ducha Svätého a moc a vzkriesenie Krista. Máme niečo, čo oni nemajú. Žime to, neskúšajte ich napodobňovať. Žime, čo vieme, že je správne; žime v Kristovi. Ježiš povedal, „Ak budem vyzdvihnutý, všetkých potiahnem ku Sebe. Vy ste soľou zeme; ale ak by soľ stratila svoju chuť, potom nie je na nič dobrá, len aby bola vyhodená a pošliapaná pod nohami ľudí.“ Naše svedectvá...

⁶¹ Niet divu, že dokonca naše letničné skupiny... Tak veľmi nerád to hovorím, ale naše letničné skupiny odpadávajú rovno do tej istej veci, rovno do toho istého trendu. A niet divu, že ľudia hovoria, že oni nemajú to, čo hovoria, že majú. Táto cirkev letničného hnutia by mala byť tak zviazaná dokopy s mocou všemohúceho Boha, až by sa v nej odzrkadľoval samotný Život Ježiša Krista.

Ale my chceme vzorovať po svete. Jednako to budeme robiť. Rozumiete? Budeme mať ohľadom toho našu vlastnú cestu. Ale nemali by sme to robiť. Je zlé robiť to.

Cirkvi sú práve také ako žena, ktorá zdivočela. To prvé, čo zistíte, ona je na začiatku v poriadku. Na začiatku, keď Boh dal zrod tejto letničnej cirkvi, asi pred štyridsiatimi alebo päťdesiatimi rokmi, ona žila sväto. Bola svätá. Bola s ňou moc Božia. Ale ako pokračujeme ďalej, začali sme vzorovať po svete. Prvé, čo zistíte, musíme mať budovu, ktorá je tak veľká, že to musí zatieniť metodistov tam na druhom rohu. Musíme mať niečo tak veľké, najväčšiu vec a najväčšiu vec, a najväčšiu vec. To je hanba.

⁶² Mnohí z nás sa nafúknu, keď sa dostaneme... Letničný brat vidí niekoho dolu v malej misii, alebo maličký zbor, a oni chodia do veľkého zboru. „My patríme do prvého zboru alebo najväčšieho zboru,“ alebo niečo také: dívajú sa na nich zvrchu.

To, čo potrebuješ, je Duch Svätý, ktorý ťa trochu vyfučí (presne tak), aby si vedel, že skutočný pravdivý krst Duchom Svätým spraví, že smoking objíme montérky a povie, „Brat.“ Presne tak. Skutočné starodávne spasenie, moc všemohúceho Boha (Tak veru) spraví, že staré hodvábné šaty objímu kaliko šaty a povie, „Sestra, milujem ťa.“ Istotne to tak bude.

⁶³ Ale začali sme vychádzať von so svetom, unášaní prúdom. Naše cirkvi začali. Nemusíme viac hovoriť o metodistoch a baptistoch. Sme to my sami. Je to v našich vlastných radoch. To je dôvod, prečo sa Duch Svätý nemôže hýbať. To je dôvod, prečo hovorím, že Boh nemôže dnes večer dať Svoj súhlas na žiadnu z organizácií, pretože pohana neboli vzatí von ako národ; boli to ľudia z pohanov pre Jeho Meno. Boh zoberie jednotlivcov.

No, myslím, že naše organizácie robia dobrú prácu. To je v poriadku. Ale nemôžeš sa na to spoliehať a hovoriť, „Som letničný, pretože patríš do letničnej organizácie.“ Ty si letničný, keď obdržíš letničné prežitie. Nestarám sa o to, či patríš ku katolíckej cirkvi; ty si letničný. Nemôžete zorganizovať letnice. Letnice sú prežitím, nie organizáciou. A to je pravda.

⁶⁴ Ale my, letniční ľudia, sme začali zmýšľať tak, že ak máme meno „letniční“, môžeme ísť vpred a žiť vo svete a robiť si, čo chceme. Akoby sme liezli na Nimrodovu vežu. Z toho bude popol. Ako Adamova zástera z figových listov, ona sa vráti. Ako Siegfriedova línia vo Francúzsku, Maginotova línia v Nemecku, ona sa rozpadla, pretože tu nie je žiadna iná veža, žiadne iné miesto, kde stáť. Ale „Meno Pánovo je mocnou vežou, do ktorej sa utečie spravodlivý a bude v bezpečí.“ Keď sa do nej utečieš, berieš Meno, Meno, nie len hovorenie Mena, ale Meno – a osoba, že ty si v živote ako Kristus. Amen. On je nádherný. Áno.

⁶⁵ Cirkev vykonala to isté, páchanie duchovného cudzoložstva, ako žena, ktorá sa so svojou láskou delí okrem svojho manžela aj s iným mužom. To nie je žena hodná toho, aby s ňou človek žil. Viete to. A keď sa cirkev začne deliť o svoje obecenstvo so svetom... Boh je žiarlivým Bohom. On kvôli tomu odvrhol Izrael a Jeho Syn odvrhne tú istú vec.

On ide mať Nevestu, ktorá na sebe nemá ani vrásku. Amen. Ona je celkom umytá Jeho vlastnou Krvou. Je to tak. Tak vidíme, kde stojíme, svadba je pripravená nadísť.

⁶⁶ No, zistili sme, že ona pácha duchovné cudzoložstvá, vychádza si von so svetom, vyznáva niečo, žije niečo odlišné. To nikdy nebude fungovať. To, čo by Cirkev mala robiť, je konať, ako konala Ester. Ester odmietla svetské ozdoby.

Poznáme tú malú Knihu Ester, ako ten Mardocheus... Jeho strýko mal dcéru. A to bolo tam dávno v časoch vlády Médov a Peržanov. Je tam veľmi nádherný typ. Ten kráľ, jeden z najväčších kráľov na svete v tom dni, on mal veľký sviatok. A zavolať kráľovnú, aby si prišla vedľa neho sadnúť, ale ona to neurobila. Odmietla to urobiť. A tak, čo urobil? Bol tak potupený, nevedel, čo robiť, keď jeho vlastná manželka neprišla.

⁶⁷ Myslím, že celé to je tak ako dnes s Kristom. Kristus nás pozval, aby sme sa s Ním posadili v ponebeských miestach, a my sa za to hanbíme. Mnohí ľudia sa hanbia povedať, že obdržali krst Duchom Svätým: letniční ľudia. Presne tak. Hanbia sa to povedať. Hanbíme sa za Neho.

A tak, kráľovná neprišla. Odmietla prísť. To ho potupilo. Jeho tvár očervenela. Každý si to všimol.

Zaujímalo by ma, či tiež trochu neočervenela Ježišova tvár, keď nás volá do práce, volá na letničné hnutie kvôli obecenstvu a bratstvu. A my sme tak natesno zorganizovaní do malých skupiniek, až sa jeden kvôli druhému ani trochu neohneme. Sme tak – stávame sa tak svetskí, a takéto veci. Začínáme sa hanbiť za meno letniční. Niektorí ľudia sa boja povedať... Povedali, „No, ja patríam – som Kresťan, ale...“

Som šťastný, že mám letničné prežitie. Amen. Som šťastný, že môžem niesť Meno Ježiša Krista. To najväčšie privilegium, ktoré som kedy mal, je povedať, že som časťou Neho.

⁶⁸ No, zistili sme, potom tam zavolať nejakých radcov, aby sa opýtal, čo musí urobiť. A oni povedali, „Ak to takto pôjde, všetky ostatné ženy po celej krajine si budú brať príklad z prvej dámy.“ Samozrejme, to je to, čo sa dnes večer deje. Pozrite sa na niektoré z týchto žien (Dúfam, že neraním vaše city, a jednako dúfam, že raním. Presne tak.), ktoré sa snažia byť týmto nezmyslom prvej dámy, s týmito nafučanými účesmi. Nikdy v živote som takú vec nevidel. Raz jedna žena vošla do obchodu, kde som čakal na svoju manželku, a hlava tej ženy bola tak veľká a pod očami mala zelenú farbu. A povedal som, „Choď preč, strašidlo, už budem dobrý!“ [Zhromaždenie sa smeje – pozn.prekl.] Bol to ten najstrašnejší pohľad; vystrašilo by vás to. Čo to je? Prvá dáma. To je prvá dáma. To je to. A ony si z toho berú príklad.

⁶⁹ A dovoľte mi teraz povedať toto. (Nehovorím to ako vtip, ale v podobenstve, aby ste mohli vidieť.) To je presne to, čo robíte vy, starší Kresťania, pre týchto mladších. Presne tak. Vy máte byť príkladmi. Vy, letniční, ktorí vyznávate, že máte Ducha Svätého, máte byť príkladom pre metodistov a baptistov, presbyteriánov. Nie ako prvá dáma, ale máte byť ako Ježiš. On vám tu hovorí, čo robiť, ako to robiť. Musíme nasledovať Jeho pravidlá a príklady. Ale to je spôsob, ako to nachádzame.

⁷⁰ Ester... Táto kráľovná, ona na to nepočúvala. Neprišla, potupila ho. Povedali, „Ak táto prvá dáma v krajine udáva takýto príklad, všetok zvyšok žien to bude robiť. A tak, keď muž zavolá po svoju ženu, ona povie, 'Neotravuj a bež preč.'“ Vidíte? Chlapče, on naozaj predpovedal Ameriku, či nie?

No, zisťujeme, že v tomto... Potom tam bol nejaký človek, ktorý mal ohľadom toho múdrosť, vyšiel hore a radil sa s kráľom. Povedal, „Tá vec, ktorú treba urobiť, je exkomunikovať ju a rozposlať po krajine a povolať všetky panny, ktoré tam sú, mladé panny, a tam si vyberieš manželku.“ Kráľovi sa to páčilo.

⁷¹ A tak rozposlal... A rozposlal komorné, a tak ďalej, ktoré vyšli, aby pozháňali všetky mladé panny, ktoré mohli – nádherné ženy zo všetkých kráľovstiev a provincií, nad ktorými panoval, a to bolo vtedy najväčšie kráľovstvo na svete.

A keď to urobil, prišlo to ku tejto malej židovskej dievčine. Ona bola tak trochu odstrčená, niečo také ako pohania, bola odstrčená bokom. A nemala žiadneho otca ani matku. A Mardocheus, jej strýko, on ju vychovával. A ona mala ísť na posúdenie. A tak, to, čo urobili, bolo, že museli vziať tieto dievčatá dnu na očistenie na tak mnoho mesiacov. Museli ich navoňať a urobiť všetky druhy ozdobení a celé ich upraviť, aby mohli ísť pred kráľa.

⁷² No, práve takto to je so svetom, ktorý dnes chce upraviť cirkev: ozdobiť ju svetom; vzorovanie po veciach tohto sveta, snažia sa získať viac členov, prijímajú do svojho obecnstva čokoľvek. Ó. To je žalostná vec, jedna organizácia sa snaží poraziť inú, prijíma dnu za člena čokoľvek. Môžete ich vziať do tejto organizácie, ale nikdy nevojdú do obecnstva Krista, až kým nie sú očistení a nenarodia sa znova z Ducha Božieho. To je pravda. Môže tu mať svoje meno v knihe, ale nie tam hore v Baránkovej Knihe Života, až kým to nie je napísané Krvou Pána Ježiša.

⁷³ Všetky ženy, celé sa upravili, aby vyzerali pekne. Ó, predstavujem si, že sa skutočne poriadne vyzdobili, možno podľa prvej dámy, atď. Boli celé upravené, pretože išli predstúpiť pred kráľa.

A myslím, že to je presne to, čo sa dnes vo veľkom deje s našimi cirkvami. Snažia sa celé svetsky upraviť, majú svetskú zábavu, svetské veci vo vnútri, robia veci, ktoré sú zo sveta, združujú sa so svetom a myslia si, že sa môžu stretnúť s Kráľom. Boh sa o to nezaujíma. On to nenávidí. Ale my sa chceme správať ako svet.

Niektoré naše cirkvi, ako som povedal, spustili závery, prijímajú diakonov, a tak ďalej, do cirkvi (a niekedy pastori), ktorí sú štyri alebo päťkrát ženatí, a niektorí z nich fajčia cigarety. Hovorja, „Oni sa cez to dostanú. Budú v poriadku.“ Vezmete jedného večera nejakého človeka z krčmy a umiestnite ho na ďalší večer za kazateľňu. Neverím v žiaden taký nezmysel. Verím, že človek musí byť dokázaný (Presne tak.), potvrdený. Poviem vám, mnohokrát zavoláme...

⁷⁴ Verím v krst Duchom Svätým. Verím v hovorenie v jazykoch. Ale myslím, že na to kladieme príliš veľký dôraz. Muž môže hovoriť v jazykoch a žena môže hovoriť v jazykoch, a ak jej život a jeho život nepasuje s tými jazykmi, v ktorých hovoríš, potom sú to nesprávne jazyky, pretože Duch Svätý urobí, že sa budeš správať podľa Biblie; privedie ťa do plnosti postavy Krista. Vezmite si osobu, ktorá hovorí v jazykoch v takom návale, že by mohla pretekať aj s cirkulárkou, a klebetí o susedoch, a všetko také. No, to nazývate Duchom Svätým? Nemôže to byť. Nie veru. Duch Svätý je pokorou, radosťou, pokojom, dlho-zhovievavosťou, dobrotou, miernosťou, trpezlivosťou, vierou. Duch Svätý... To je ovocie Ducha, ktoré Duch Svätý nesie v Cirkvi živého Boha, príjemnosť, pokora, skromnosť, láska jeden k druhému, dlho-zhovievavosť.

⁷⁵ Ak nejaký brat urobil zle, neudierajte na neho alebo niečo také. Chodte za ním a vidzte, či ho môžete dostať späť. Nečakajte na kazateľa, aby to urobil. Vy to urobte, niekto iný. Kazateľ to nemôže robiť všetko, ani diakoni nie. Každý je členom tohto tela Kristovho, mali by ste ísť jeden za druhým. Ak máme... A ak v sebe máme Ducha Kristovho... On učil to veľké podobenstvo. Opustil tých deväťdesiatdeväť a išiel za tou jednou. To je to, čo máme robiť.

Ale my hovoríme, „Ó, nech si idú.“ Nikdy by sme to nemali robiť. Mali by sme byť láskaví, odpúšťajúci, dlho-zhovievajúci: to je ovocie Ducha.

⁷⁶ No, zistili sme teda, že Ester, potom, ako ona... Umiestnili ju na jedno z týchto miest, aby sa celá upravila, aby ju ukázali pred kráľom. Ó, ona to odmietla. Nechcela to. Chcela ísť práve taká, aká bola. Amen.

Dnes máme to, že cirkvi sa chcú správať ako svet. Prečo? Pretože sme sa stali veľkí. Boh raz povedal, že Mu slúžili, keď boli malí, ale keď sa stali veľkými, potom na Neho zabudli. Je to tak. Keď sme mali tam niekde dolu v uličke cínovú panvicu s tamburínou, na ktorú sme udierali rukami, a brnkala do toho stará gitara a mali sme pouličné zhromaždenie, boli ste pokorní. Ale keď sme začali mať budovy za tri alebo štyri milióny dolárov a takéto veľkolepé veci, potom sme sa stali tak povýšeneckí, že sme na to zabudli. Je to tak. Nablýskaní so svetom...

⁷⁷ Raz som bol na mieste, kde brat svätosti... Bola tam skupina ľudí, ktorá pre neho pracovala. A ak... Každá žena odtiaľ vychádzala v čase na kávu, aby si dali prestávku na kávu. Každá žena tam mala krátke vlasy a na sebe rúž. No, poviete, „Brat Branham, to vôbec nie je tvoja vec, aby si o tom hovoril.“ Ale je. Biblia to hovorí. Presne tak.

Mnohé letničné ženy nosia oblečenie, ktoré prináleží mužovi, a Boh povedal, že je to ohavnosťou v Jeho očiach. Správne. Ako môžeš očakávať, že takto pôjdeš do neba? To ukazuje, že tam vnútri nie je Duch Svätý. Ak by tam vnútri bol Duch Svätý, To by ťa odsúdilo. Správne. Ó, môžeš vykrikovať, hovoriť v jazykoch, behať hore-dole, tancovať v Duchu. Videl som, ako to robia hinduisti a indiáni a všetko ostatné. To nič neznamená, pokiaľ tam nie je život, ktorý by podoprel to, o čom hovoríš, moc Ducha Svätého tvorí ľudí, ktorí žijú pobožne. To je Nevesta Kristova.

⁷⁸ Ester sa mala stať nevestou, a tak nechcela žiadnu zo svetských ozdôb. Chcela vojsť ku kráľovi práve taká, aká bola. Ozdobila sa tak, ako by sa mali letničné ženy; miernym pokorným duchom. A keď prišli všetky tieto ozdobené prvé dámy so všetkými svojimi novými trblietavými vecami, kráľ sa na ne pozrel a dal ich do komnaty s konkubínami. Ale keď pred jeho oči prišla táto Ester a on zazrel toho milého, pokorného, mierneho ducha, povedal, „To je ona. Choďte po korunu a dajte ju na jej hlavu.“ To je ono.

Nech sa ozdobujú takým druhom ducha nie len ženy, ale tiež muži, nech sa ozdobujú takým druhom ducha. Potom sa stávate pripravenými pre Nevestu, milí, úctiví. Ester urobila svoje srdce čistým.

⁷⁹ Je tak mnoho... Staráme sa o tento vonkajšok. Ó, musí mať toľko odstraňovačov vrások a toľkoto tohto a – zaoberá sa tým všetkým.

Prednedávnom som tu dolu v Tennessee stál v múzeu. Prešiel som okolo malého miesta a tam ukazovali rozbor ľudského tela. Tam bolo povedané, že človek, ktorý vážil stopäťdesiat libier [asi 70 kg – pozn.prekl.] v chemikáliách, mal hodnotu osemdesiatštyri centov. No, ste niekým, nie ste? Osemdesiatštyri centov, a niektoré ženy budú, letničné ženy, si oblečú norkový kožuch za päťsto dolárov a našponujú hlavu hore tak, že ak by zapršalo, tak by ich to utopilo. A nie sú hodné ani osemdesiatštyri centov (To je pravda.), čo sa týka chemikálií. To je pravda, nie vtip. To je pravda. Osemdesiatštyri centov: asi dostatok vápna na poprkanie slepačieho hniezda, a troška kalcia, atď: osemdesiatštyri centov. Venujete tomu strašnú pozornosť.

Idete do reštaurácie a nájdete – dostali by ste misku polievky a bol by v nej pavúk, zažalovali by ste tú reštauráciu. Avšak diabla necháte, aby vám dolu krkom strkal špinavú televíziu a kartové veci, a prehítate to; spôsobuje, že si obliekate nečisté oblečenie. A tieto ženy chodia v tých krátkych, tesných, sporých šatách – ako stiahnuté črevo z viedenského parku, a takto vychádzajú na ulicu.

⁸⁰ A či vieš, moja sestra... (Nehovorím to ako vtip. Nepochopíte ma zle.) Počúvajte. Hovorím toto: správaš sa takto a v deň súdu budeš počítaná za cudzoložnicu. Správne. Ježiš povedal, „Ktokoľvek sa díva na ženu so žiadosťou po nej, spáchal s ňou cudzoložstvo vo svojom srdci.“ A keď sa ten hriešnik musí zodpovedať za páchanie cudzoložstva, kto to je? Ty. Kto to spôsobil? Ty. Presne tak. Ak sa tam vystavuješ, aby sa dívali – pred mužov, aby si bola ako svet, a obliekaš sa ako svet... Raz som to povedal, a žena v Louisville, Kentucky, povedala, „No, počúvaj, pán Branham. Ja ti to hneď teraz vysvetlím...“

Povedal som, „Áno, madam.“

Povedala, „To je ten jediný druh šiat, ktoré vyrábajú.“

Povedal som, „Vyrábajú šijacie stroje a predávajú materiál. Je to kvôli tomu, že ty to chceš. Niečo v tebe nie je v poriadku.“

Je to presne tak. Robíte to, lebo to je móda, nerobíte to kvôli tomu, že musíte; robíte to preto, lebo to chcete.

⁸¹ Fajčíte preto, lebo to chcete. Vy nemusíte. Myslím, že najhlúpejšia vec, ktorú som kedy videl, bola žena, ktorá išla po ulici ako... Vidíte každú jednu v automobiloch s cigaretami medzi prstami. No, to je hanba. Je to najväčším hnutím piatej kolóny [podvratná sila – pozn.prekl.], aké v našom národe máme, keď lekári a medicínska veda hovoria, že je to plné rakoviny a všetkého možného. A oni to po celý čas nasávajú.

Keď vidíte ženu, ktorá by mala byť Kresťankou, ako je natihnutá tam vonku na brehu, kde sa kúpu muži i ženy, oblečená v plavkách, ako je tam natihnutá. Mám dve dievčatá. Nehovorím, že to neurobia. Ony hovoria, že sa opaľujú. A pokiaľ som nažive, zlíznu odo mňa taký výprask... urobí to syn pána Branhama pomocou latky z plotu asi takto dlhej. [Br.Branham tu používa slovnú hračku podobnosti slov – „suntan” – opaľovanie sa a „son-tan” – vymyslené slovo – niečo ako „opálenie synom” – pozn.prekl.] Verím, že to je zlé.

⁸² Potom sami seba nazývame... „Ó, sme členmi letničnej cirkvi.“ Ó, hanba vám. Správne. Letničná cirkev potrebuje očistenie kompletne odpredu dozadu a cez pivnicu, suterén a poschodia. Je to tak. A jednako, v tom všetkom, to je to najlepšie, čo máme. Ale to môže...

Práve tak, ako v revolúcii v čase Johanky z Arku. Francúzsko potrebovalo revolučný prevrat, potom potrebovalo kontrarevolučný prevrat, aby narovnal niektoré veci, kvôli ktorým urobili revolúciu. A letničná cirkev potrebuje revolúciu (Správne. Istotne potrebuje.), vzbúriť sa proti veciam, ktoré sú zlé, a prijať veci, ktoré sú správne (Amen.), čerstvý krst Duchom Svätým, aby sa Cirkev pripravila.

⁸³ Pamätajte, to nikdy nebude... Nemôžeš povedať, „No, patrím do tohto... do Assemblies, patrím ku Foursquare alebo cirkvi Božej alebo k Ježišovmu Menu,“ alebo ku komukoľvek zo zvyšku z nich. Nie, nemôžeš sa dostať dnu na základe žiadnej z nich. Boh ťa povoláva ako jednotlivca. A ty si ten, ktorý sa musí očistiť, pretože On berie ľudí z pohanov pre Svoje Meno, Jeho Nevestu, pohanov.

Ester sa očistila. Očistila svoje srdce. To je to, čo očistila. To je to, čo potrebuje cirkev: očistenie srdca. „Ako očistíš svoje srdce, brat Branham?“ Očistený vodou Slova, skrze Krv Ježiša Krista.

⁸⁴ Biblia povedala, že je to pre ženy zlé, aby sa takto správali, a pre mužov, aby im to dovolili robiť. To ste obaja. Muž, ktorý dovolí svojej žene, aby vyšla von na ulicu s nahými – s takýmto oblečením na sebe, mám voči nemu malý rešpekt, že je vôbec mužom. On je bábka. Presne tak. Ona ho používa ako handru na riad. Hanba ti. Mal by si byť mužom.

A ak pastor nechá svoj zbor ísť s takýmto vecami bez toho, že by to roztrhal na kusy spoza kazateľne, on je padavka. To, čo potrebujeme, je muž. Evanjelium, nie s gumenými rukavičkami, ale s mocou a demonštráciou Ducha Svätého so Slovom... Biblia hovorí, že tieto veci sú zlé. Je nesprávne pre ľudí, aby to takto robili, aby sa takto

správali. Malo by to byť kázané a žité, a všade. Malo by... Cirkev potrebuje prečistenie, očistenie.

⁸⁵ Ester očistila svoje srdce pred Bohom, vykročila s miernym a pokorným duchom; cirkev, ktorá sa chystá byť Nevestou Kristovou... No, pamätajte, Ester odmietla svetskú ozdobu. Vzala Ducha, ktorý bol v jej srdci, aby išla pred kráľa.

A dnes žena, cirkev, ktorá si myslí, že vojde kvôli tomu, že má viac čísel, je najlepšie oblečeným zástupom, má najväčšiu organizáciu, najväčšiu cirkev v meste, a takéto veci... Minieš to na milión míľ, ak spoliehaš na to.

To je milý, láskavý, úctivý duch voči Slovu Božiemu, umytý vodou Slova. A Slovo v tebe, to je umývanie. Amen. Cirkev potrebuje umývanie, umývanie plného Evanjelia (Presne tak.), nie len čiastočné umývanie, ale umývanie plného Evanjelia, umytí, učinení novými stvoreniami v Kristu Ježišovi.

⁸⁶ Ježišova Nevesta nie je špinavá nevesta. On nebude mať Svoju Nevestu špinavú. Nejaká žena vyjde, aby sa vydala, a ak by vyzerala, akoby tam prišla z prasačieho chlieva, muž, ktorý má v sebe nejakú dôstojnosť, by si ju nevezal. Požadoval by, aby sa očistila. A keď cirkev Kristova prichádza, aby sa vydala, myslí si, bude Nevestou so všetkým tým svetom pripevneným na sebe... Kristova Nevesta nebude taká. Nie veru. (Musím sa poponáhľať.)

Ani Cirkev Kristova, Pána Ježiša Krista, tá Cirkev taktiež nie je otrhanou cirkvou, oblečená v zdrapoch denominácií. Ona nemusí byť členom nejakej veľkej denominácie. Ona musí byť umytá Krvou, kúpená Krvou. Nie hovoriť, že patríme do najväčšej cirkvi, najväčšej organizácie alebo tohto, toho alebo tamtoho; Ona musí byť čistá, posvätená, svätá, bez vrásky alebo škvrny, skrze Krv jej Spasiteľa, Ježiša Krista.

⁸⁷ Tak ako Ester, skrytý človek v srdci, skrytý človek, pokora a miernosť Ducha Božieho v ľudskom srdci, nie sláva a lepšia trieda sveta...

Vždy som hovoril, že svet sa leskne; Evanjelium žiari. Ó, to je milión míľ od seba. Hollywood sa leskne; Cirkev Kristova žiari príjemnosťou, sú milí, jemní, láskaví. Je to tak.

Ester sa nechcela ozdobiť so všetkou tou modernou svetskou ozdobou. To by nevyzeralo ako kráľova manželka. A či chceme byť ako svet, a... Vyzeralo by to ako manželka svätého muža? My, ako cirkev

živého Boha, ozdobujeme sa vecami tohto sveta, a potom vyzeráme ako manželka svätého muža? Vyzeralo by to prirodzene?

Ak ste dnes videli muža, ktorý má byť svätým mužom, a tu prichádza jeho manželka ako prvá dáma: jedna z takých tých veľkých frizúr a červený nezmysel na jednej strane a zelený nezmysel na druhej strane; a vyzerá, akoby bola udretá do úst maliarskym štetcom, a všetky takéto druhy vecí; kráča po ulici v takýchto tesných šatách ako viedenský párok, a tak vysoké podpätky, krúti sa naokolo, vyzývavo si vykračuje dolu ulicou... Poviete, „To je manželka svätého muža?“ (Nehovorím vtipy. Len robím vyhlásenia.)

⁸⁸ Prišiel som na jedno z našich veľkolepých letničných hnutí, tu prednávam. Mal som rozložený stan. A jeden pastor mi povedal, riekol, „Moja žena je organistka.“

Povedal som, „To je dobre, brat.“

„Nevadilo by ti, ak by hrala?“

Povedal som, „Nie, isteže nie.“

A on išiel za manažérom a manažér povedal... Brat Baxter povedal, „Je to v poriadku.“

Povedal, „Brat Branham, prídi sem. Chcem, aby si sa stretol s mojou ženou.“

A išiel som tam. (No, prepáčte mi. Rozumiete, nesnažím sa kritizovať; snažím sa urobiť vyhlásenie. Rozumiete?) A tá žena mala jednu z týchto manikúr, alebo, neviem, čo za vec to bola, viete, celá vyzdobená, a nikdy vo svojom živote som niečo také nevidel, a šaty mala asi potiaľto a vzadu nemala nič, a takmer ani dolu. A nikdy v živote som niečo také nevidel. A mala veľikánske náušnice, ktoré takto viseli dolu, a všetky tie veci na sebe.

A poobzeral som sa. Pomyslel som si, „Ó. Som baptista a poznám niečo lepšie než to.“ Pozrel som sa znova, povedal som... No, prosím vás, toto nie je vtip. Ale musel som to tomu bratovi povedať, a dúfam, že mu to pomohlo, nehovoril som to, aby som sa líšil; ak áno, bol by som pokrytec (Rozumiete?), ktorý potreboval sám byť očistený.

Povedal som, „Pane, povedal si, že tvoja žena je svätá?“

Povedal, „Ó, áno.“

Povedal som, „Pre mňa vyzerá ako stratená duša.“ [Br. Branham používa podobnosť slov „saint“ – „svätý“ a „haint“ – „mátoha, stratená

duša“ – pozn.prekl.] Povedal som, „Nikdy v živote som nevidel taký pohľad na manželku kazateľa. To nevyzerá ako manželka svätého muža.“

⁸⁹ A ani cirkev živého Boha, ktorá spolieha na svoju módu, svoje čajové večierky a večierky pri hracích kockách a kartové hry, tance a sociálne veci, ktorá sa ozdobuje ako so svetom, nevyzerá ako Manželka svätého Boha. Keď fajčí cigarety, a tance a večierky a polievkové večere a pitie kokteíllov a všetko takéto, a hovoria, že oni sú Nevestou Kristovou?

To pre mňa nevyzerá ako Manželka svätého Muža. Nie veru. On by si nevybral takú vec. On by si vybral ženu, ktorá by bola v poriadku, vyzerala by ako to, čo sa On snažil predstaviť. Verím, že to je pravda. Môže to trochu raníť.

⁹⁰ Moja stará matka z juhu odišla. Keď som bol malý chlapec, zvykli sme mať – takmer sme nemali nič na jedenie. A mali sme „čiernooký hrach“ a kukuričný chlieb. Nevie, či viete, čo to je, alebo nie. A tak, nemali sme... Ona cez rok nemala žiadnu masť. A my... takmer sme museli vziať starú... takúto veľkú starú panvicu, a vložili sme do nej kože z mäsa. Išli sme tam, kde oni orezávali – mäsiari orezávali mäso a dali nám kože. A my sme to tam škarili, aby sme získali masť a vyliali sme to tam. Každý sobotný večer mama povedala, že potrebujeme dávku ricínového oleja. A ja doteraz nemôžem tú vec vystáť. A musel som to užiť. Prišiel som ku nej a takto som si držal nos. Povedal som, „Mama, jednoducho si to nedokážem dať.“ Povedal som, „Je mi z toho tak zle.“

Povedala, „Ak ti z toho nebude zle, nepomôže ti to.“

⁹¹ A tak, myslím, že takto to je s kázaním Evanjelia. Ak to s vami trochu nepohne, dostane vaše – ak to nenapraví vaše duchovné trávenie, nespôsobí, že vám bude trochu zle, aby ste samého seba skontrolovali s Bibliou; uvideli, či máte tú starú podráždenosť a sebeckosť, bezbožnosť, lásku ku svetu, televízii a rôznym nočným veciam. A zanechávate prázdny zbor a prázdne lavice, keď by ste mali byť tam vonku ako Ježiš (máte v sebe Jeho Ducha), snažiac sa dostať každého v krajine, aby prišiel do vášho zboru, aby prijal Krista. A potom sa nazývame Nevestou Kristovou.

Ó, aké smutné, priatelia. Prišla hodina. Jeho Nevesta sa pripravila, ó, pripravila sa. Odložila nabok všetky tieto veci.

Pamätajte, Ester bola vybraná a ostatné boli odmietnuté. A iba tí, ktorí sú narodení znova, ktorí majú Ducha Božieho, budú v ten deň

vybraní, keď bude na jej hlavu položená koruna slávy. A ostatní budú odmietnutí.

⁹² Dovoľte mi povedať vám niečo malé, čo sa stalo. Som misionárom, ako viete, konám evanjelizačné misionárske dielo, asi sedemkrát poza morami, a okolo sveta. Prednedávnom tu v meste Rím... Rím je veľkým mestom umenia a majú tam školu umenia. A niekoľkí z našej americkej mládeže tam každý rok chodia, aby sa trénovali rok alebo dva v umení, aby sa naučili maľovať obrazy. Pred pár rokmi tam prišla skupina mladých Američanov, ako som počul ten príbeh. A keď sa tam dostali, začali vyvádzať. Keď sú v Ríme, správajú sa ako Rím: idú von, pijú a vyzliekajú sa, a všetko ďalšie, a vyvádzajú, chlapi aj dievčatá.

⁹³ A bola tam určitá škola. A do tejto školy prišla táto skupina mladých Američanov. A každý z nich, takmer, robil to isté. Ale jedno mladé dievča, ona to vôbec netolerovala. Zostávala vo vnútri. V čase večera si čítala, zatiaľ čo oni všetci vonku pili. Cez deň usilovne pracovala. No, bola na smiech celej škole. A ona sa zachovávala ako dáma, správala sa ako dáma. Hoci tam boli mladí rímski chlapi, a všetko naokolo, snažili sa ju dostať von, ona to zamietla. Nie veru. Zostávala rovno s lekciami, učila sa kresliť, lepšie povedané maľovať. A zostávala s tým.

⁹⁴ Nakoniec, bol tam starý správca toho miesta, ktorý ju pozoroval, videl, že bola tak veľmi odlišná, hoci bol rímskym katolíkom, stále ju pozoroval, ako sa správala. Raz večer, to mladé dievča bolo v parku, kde bol ten ateliér, no – alebo miesto, kde mali tú školu, prechádzala sa po školskej pôde a išla hore na vrchol kopca a slnko zapadalo. A stála tam so svojou krásnou, čistou tvárou a jej vlasy viseli dolu, dívala sa tým smerom, ako zapadalo slnko.

⁹⁵ Ten starý správca tam hrabal na dvore a pozoroval to dievča. Ako hrabal, niečo mu povedalo, aby sa s ňou išiel porozprávať. Tak položil hrable na zem, zložil si svoj starý ohnutý klobúk, prišiel tam, kde bolo to mladé dievča, odkašľal si. Ona sa otočila. Povedal, „Prepáčte mi, slečna.“

Povedala, „Áno. Nech sa páči.“

A všimol si, že ona plakala. Všetci ostatní boli vonku na veľkom nočnom fláme. Povedal, „Madam, dúfam, že ma správne rozumiete, prečo s vami idem hovoriť.“ Povedal, „Ste tu teraz takmer dva roky. A všimol som si tú skupinu, s ktorou ste prišli, neustále sú vonku na

večierkoch a prichádzajú kedykoľvek v noci, opití a napoly oblečení, a všetko. Ale všimol som si, že vy nenavštevujete také večierky.“

A povedal, „Všimol som si, zdá sa mi, že sa stále dívate na more. Na večer sem prídete a zostávate tu každý večer a sledujete, ako zapadá slnko.“ A povedal, „Prečo to tak je?“ Povedal, „Som starý človek a zaujímalo by ma, čo spôsobuje ten rozdiel medzi vami a tými ostatnými.“

⁹⁶ Povedala, „Áno.“ Povedala, „Pane, dívam sa smerom domov, keď zapadá slnko.“ Povedala, „Tamtým smerom, poza tým slnkom, je moja domovina.“ A povedala, „V tom kraji je určitý štát. A v tom určitom štáte je určité mesto. A v tom určitom meste je určitý dom. A v tom dome je určitý chlapec.“

Povedala, „On je tiež umelcom. Keď som tam opustila domov, sľúbila som mu svoju lásku. Sme navzájom zasnúbení.“ A povedala, „Nezáleží na tom, čo ktokoľvek zo zvyšku z nich robí, to so mnou nemá nič do činenia.“ Povedala, „Sľúbila som žiť verne a správne.“ A povedala, „Túžim po tom dni, keď pocítim, ako som na krídlach toho veľkého lietadla, ktoré ma vezme ponad to more a zloží ma dolu na letisku, kde ma on stretne. On stavia dom a budeme v tom kraji spoločne žiť.“

A povedala, „To je dôvod, prečo som sa tak správala. Som verná sľubu, ktorý som tomu chlapcovi dala. A on je verný sľubu, ktorý mi dáva.“ Povedala, „Počúvam to od neho teraz i potom, a píšem mu.“ A povedala, „Píšeme si listy, stále držíme svoje sľuby, očakávame na deň, keď sa stretneme.“

⁹⁷ Ó, ako by to pre skutočného Kresťana malo urobiť, že sa dostane preč od vecí tohto sveta. A jedného dňa hovoríte o príchode do prístavu na krídlach holubice; On prichádza po Nevestu, tú, ktorá sa nepohráva so svetom alebo vecami tohto sveta. Ona je umytá v Krvi Baránka. Sľúbila svoju lásku jedine Jemu. Lásku ku svetu je preč a je pre ňu mŕtva. Svadba Baránkova nadišla a Jeho Nevesta sa prihotovila.

⁹⁸ Zamyslime sa na chvíľu nad tým, ako na moment skloníme naše hlavy. Jedného dňa, ako sa dívam smerom ku západu slnka, ja som tiež, pred tridsaťjeden rokmi sľúbil Tomu, ktorého milujem, všetku svoju lásku Jemu. Vždy som sa snažil stáť za Ním a Jeho Slovom, kdekoľvek som išiel. A viem, že tu sedia mnohí ďalší takí, očakávame na deň, keď tá stará Sionská loď príde do prístavu, vezme naše duše a zoberie nás do Prítomnosti Toho, ktorého milujeme a ktorému sme sľúbili našu lásku.

⁹⁹ Dnes večer tu môžu byť niektorí, ktorí nikdy neučinili ten sľub. Môžu tu byť niektorí, ktorí ho učinili a porušili ho. Ak ste dnes večer v takom stave, priatelia, prečo len neprídete dnes večer naspäť a neobnovíte svoj sľub? Ak ste ho neučinili, prečo dnes večer neprídete a neučiníte ho? Povedzte, „Pane Ježišu, milujem Ťa.“

Pamätaj, ak si už učinil svoj sľub a stále si zamiešaný vo veciach tohto sveta, Ježiš nebude mať takú nevestu. On nebude mať takú, ktorá je cudzoložná. Všetka tvoja láska musí byť ku Nemu. A ak miluješ veci tohto sveta a módu tohto sveta viac, než miluješ Boha, potom si sa neprihotovila.

¹⁰⁰ Je tu dnes večer taká osoba? Zatiaľ čo máme sklonené svoje hlavy, zodvihol by si ruku, povedz, „Brat Branham, modli sa za mňa. Chcem byť taký. Chcem byť časťou Nevesty. A viem, že robím veci, ktoré by som nemal robiť. Modli sa za mňa.“? Nech ťa Boh žehná, moja indiánska sestra. Nech ťa Boh žehná, sestra, aj teba, môj brat, aj teba, môj brat. Nieкто ďalší, zodvihol by si ruku, povedz, „Modli sa za mňa, brat Branham. Viem, že nie som v poriadku.“

No, buď ku samému sebe úprimný. Pozri sa naspäť na svoj život. Musíš sa pozrieť najprv naspäť, predtým, ako môžeš ísť vpred. Pozri sa, čím si bol. Pozri sa, čo ťa ten duch, ktorého máš, viedol robiť. Ak si nemal... Ak vyznávaš, že si Kresťanom, a stále sa miešaš s vecami tohto sveta, brat, sestra, ak nevidíš, že nie si v poriadku, čo iné potom si, ak nie slepý?

¹⁰¹ Nieкто raz povedal, riekol, „Brat Branham, „Mal by si nechať tých ľudí tak.“ Povedal, „Ľudia ťa nazývajú prorokom.“

Povedal som, „Nie som prorok.“

Povedal, „Ale ľudia si myslia, že si. Mal by si tieto ženy vyučovať... Namiesto toho, aby si im hovoril o nosení dlhých vlasov a správneho druhu oblečenia a takýchto vecí, mal by si im hovoriť o tom, ako získať duchovné veci.“

Povedal som, „Ako ich môžem učiť algebru, keď neprijímajú ani abecedu z materskej škôlky? Nemajú dostatok slušnosti, aby sa očistili?“

¹⁰² Nazývajú sa Nevestou Kristovou... Nehovorím to dráždivo. Hovorím to v zbožnej láske. Ako som dnes ráno povedal, keď vás vidím, ako idete dolu po rieke v loďke, a vidím, že narazíte na vodopády, tá loďka to nevydrží, keď na vás kričím a vykrikujem na vás,

nesnažím sa vás zraniť. Milujem vás. Pretože ak to neurobíš, tvoj život bude stratený.

Sú tu ešte nejakí, ktorí zodvihnú svoje ruky predtým, ako sa budeme modliť? Vidím ťa tam vzadu. Nech ťa Boh žehná, aj teba, aj teba. Viete, že váš život ukazuje, že nie ste v poriadku. Stále milujete svet viac ako Boha, potom tam niekde niečo nie je v poriadku. Pozrite sa na seba. Vonku v tých miestnostiach, zodvihnite svoju ruku, povedz, „Modli sa za mňa, brat Branham.“ Nech ťa Boh žehná. Nech Boh žehná... Presne tak. Nefalšovanosť, cením si úprimnosť.

To je to, čo je dnes problémom s letničnou cirkvou. Nemáme tú skutočnú úprimnosť, ktorú sme zvykli mať. Nemáme tú odvahu prísť a povedať, že – uznať, že nie sme v poriadku.

¹⁰³ Diabol má až taký dopad na cirkev, že ona sa až váľa v bahne tohto sveta. Nerob to. Tvoj vlastný život dokazuje, že nemáš to, čo hovoríš, že máš. Prečo to potom nevyznáš? „Ten, kto vyzná svoj hriech, bude mu odpustené: ten, kto svoj hriech skrýva, nedobre sa mu povodí.“ Nemôžeš to skrýť. Boh o tom vie všetko. A ak vidíš a vieš, že nežiješ správne, prečo to potom nevyznáš a nevyjdeš a neurovnáš to?

Hriechy niektorých ľudí idú pred nimi; niektorých nasledujú. Nech tie moje idú popredku. Nech tie moje môžem hneď teraz vyznať. Nech to Boh dá do poriadku. To je to, čo by sme mali robiť.

¹⁰⁴ Zodvihlo sa tu asi šesť alebo osem rúk. Iste je ich tu dnes večer omnoho viac v tomto malom zbore, kde je sto alebo dvesto ľudí, možno stopäťdesiat. No, nech ťa Boh žehná, mladý muž. No, nech ťa Boh žehná, pani. Nech ťa Boh žehná, sestra. To je správne. Nech ťa Boh žehná, synu. To je dobre. [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.]

Letničné ženy si nezvykli strihať svoje vlasy, ale dnes to robia. Čo sa stalo? Nezvykla si nosiť mejkap. Tvoja mama to nezvykla robiť, ak bola letničná. Čo sa dnes stalo? Pretože sa váľajú vo veciach tohto sveta. A svet sa na nás díva. Tvrdíme, že sme cirkvou svätosti. Čo sa to deje? Nevyzeráme ako Nevesta Kristova. Čo s vami mužmi tam? To isté. Brat, hanbi sa.

¹⁰⁵ Nebeský Otče, keď sa dívam naprieč a robím takýmto spôsobom oltárne zavolanie, karhám, trhám, vyzerá to ako kruté. Ale vo vnútri krváčam, keď viem, že sme blízko konca. Tieto malé loďky v jednom z týchto dní stroskotajú. Smrť sa chystá udrieť do boja. Koľkokrát som ich počul, ako si ma zavolali a hovorili mi, „Ó, brat Branham, ak by som to len mohol žiť odznova.“ Teda, zatiaľ čo títo sú schopní, Pane, aby to dali do poriadku...

Snažím sa najlepšie, ako viem, Bože. Nech to Duch Svätý ľuďom zjaví, že sa im iba snažím pomôcť, nie ich kritizovať. Ale ako zadávna povedal Pavol... Bože, nechcem ich raniť, ale chcem ich raniť dostatočne na to, aby uvideli, že nie sú v poriadku.

¹⁰⁶ Modlím sa, aby si to dnes večer udelil, títo ľudia, tým, že zodvihli svoje ruky s dostatkom úcty, aby pred Bohom rozpoznali, že nie sú v poriadku, a chcú byť v poriadku... „Hľadajte a nájdete; klopte a otvorí sa.“ Ale ak nikdy nezaklopete, ako sa to otvorí? Ak nikdy nehľadáte, ako nájdete?

Nech Duch Svätý, Pane, dnes večer týchto ľudí privedie do plného poddania sa Bohu. A nech ich veľký Otec nášho Pána Ježiša Krista posväť, dušu, telo a ducha, a umiestni ich do tela Pána Ježiša Krista, pretože svadba Baránkova je na dosah ruky a Jeho Nevesta sa pripravila. Ó, Pane, nech je toto večerom prípravy, lebo zajtrašok môže byť dňom, keď Ho stretneme. Nevieme, v ktorej hodine budeme zavolaní, aby sme Ho stretli. Udeľ to, Pane.

¹⁰⁷ No, zatiaľ čo sa modlím, a vy máte svoje hlavy sklonené, ja... Každý z vás, ktorí ste zodvihli svoju ruku, ak ste v tom hlboko úprimní a myslíte to vážne, a nehanbíte sa dať ľuďom najavo, že ste neboli v poriadku... Budete s nimi musieť v každom prípade stáť tam na súde. A Boh vás usvedčil dostatočne na to, aby ste vedeli, že nie ste v poriadku...

Prednedávnom som tu kázal niečo také. Hovoril som ku jednej mladej dáme, ktorá stála vzadu. Vyzerala hrozne, bola to dcéra kazateľa. A stretla sa so mnou vonku pred cirkvou. A či ma len neuzemnila...

Povedala, „Ty nevzdelanec jeden,“ bola trochu drzá, mala namaľované pery a nakrátko ostrihané vlasy. Povedala, „Ak by som chcela, aby so mnou niekto o tomto hovoril, zohnala by som si niekoho, kto má zdravý rozum.“ Povedala, „Nikdy viac nechod' za kazateľňu môjho otca a nekáž takéto veci.“

Povedal som, „Chceš mi povedať, že tvoj ocko, dobrý úprimný baptistický kazateľ, akým on je, a nekázal by proti tomu?“

Povedala, „On ťa nenajal, aby si sem prišiel...“

Povedal som, „On ma vôbec nenajal. Prišiel som, lebo som bol pozvaný.“

Povedala, „Nikdy ti to neodpustím.“

Povedal som, „To je na tebe. Ja som len nasledoval Evanjelium.“ Kríky ruží sa tam kývali v jemnom vetre; nádherná mladá žena.

¹⁰⁸ O niečo neskôr, asi o rok neskôr som prechádzal cez to mesto. Videl som to isté mladé dievča, ako jej visela sukňa, fajčila cigaretu, išla dolu ulicou. Pomyslel som si, „To je manželka, či vlastne dcéra toho-a-toho brata.“ A prešiel som cez ulicu, aby som videl, či by som sa ku nej nemohol dostať.

Ona sa na mňa pozrela, ako fajčila túto cigaretu, vyfúkla to nosom. Povedala, „Čau, kazateľ“, s takým bezbožným slangom.

A povedal som, „Ajajaj...“

Povedala, „Daj si šluka z mojej cigarety. Buď chlap.“

Povedal som, „Nehanbíš sa za seba?“

Natiahla sa do svojej kabelky, povedala, „Potom mám cigaretu.“

Povedal som, „Hanbi sa. Hanbi sa za to, že ponúkaš Božiemu služobníkovi cigaretu.“

Povedala, „Tak by si sa mohol napit' z mojej fľašky.“

Povedal som, „Prosím, nehovor to.“ Pozrel som sa na ňu. Nemohol som sa zdržať od plaču, pretože jej ocko je dobrý človek. Pozrel som sa na ňu a pomyslel som si, „Ó. Ona si myslela, že má mnoho času.“

¹⁰⁹ Začal som kráčať ďalej. Nedokázal som zadržať slzy v očiach. Kráčať som ďalej.

Povedala, „Počkaj chvíľu.“

Povedal som, „Áno, madam?“

Pribehla ku mne. Takmer sa hanbila, že ku nej hovorím na ulici, ľudia prechádzali okolo. Pribehla tam.

Povedala, „Vieš, čo si mi povedal v ten večer?“

Povedal som, „Stále si to pamätám.“

Povedala, „Chcem ti povedať, kazateľu, že si mal pravdu.“ Povedala, „Zarmútila som Ducha Svätého naposledy.“ No, to je vyhlásenie tej ženy, ktoré mi povedala, a nikdy na to nezabudnem tak dlho, ako žijem. Povedala, „On so mnou toho večera konal.“ Ale povedala, „Keď som Ho vtedy odmietla, bol to môj posledný krát.“ Povedala, „Moje srdce sa potom stalo tak zatvrdnuté, nestarám sa o

Boha, cirkev, ani o nič iné. A každý deň preklínam svojho otca.“ A povedala, „Môžem vidieť, ako sa duša mojej matky smaží v pekle ako lievanec a smiať sa na tom.“

¹¹⁰ To je naposledy zarmútiť Ducha Svätého. Zamysli sa nad tým. Pod' Domov na krídlach holubice. Buď Nevestou. Postav sa teraz zo svojho sedadla. Ak nie si v poriadku, pod' sem hore, postav sa sem ku oltáru a povedz, „Nie som v poriadku. Brat Branham, som zlostný. Žil som bezbožne. Nemal by som robiť tieto veci, ktoré robím. Brat Branham, urobil som toto, to alebo tamto. Som vinný z klamania. Som vinný z kradnutia. Som z niečoho vinný. Neslúžil som Bohu tak, ako by som mal, a hanbím sa za seba a chcem dať svoj život do poriadku. Nepomodlíš sa dnes večer za mňa, brat Branham?“ Rád to urobím.

¹¹¹ Ak Boh odpovie na moje modlitby, aby počul za nemocných, slepých a postihnutých, On istotne vypočuje modlitbu za hriešnika. Neprídeš dnes večer a nebudeš časťou tej Nevesty? Pozývam ťa, aby si prišiel. Ďakujem ti, môj brat. Cením si taký druh odvahy, že vyjdeš a priznáš, že nie si v poriadku. Nech ťa Boh žehná, brat. Postav sa rovno sem.

Chcete mi povedať, že ste zodvihli svoju ruku a neboli ste v tom úprimní? Čo sa to ľuďom stalo? Brat, čo sa deje? Čo sa to v tomto dni deje s našimi ľuďmi? Myslíte to tak, že ste zodvihli svoju ruku na znak toho, že nie ste v poriadku, a potom neprídete? A viete, že „Ten, kto vie dobre robiť a nerobí, pre neho to je zlo“? Neprídete? Zatiaľ čo pianistka, ak chceš, sestra, organistka, hraj trochu.

¹¹² Pozývam vás. Chcem sa vás niečo opýtať. Koľkí z tohto poslucháčstva boli na zhromaždeniach, keď... Viete, že nie som kazateľ. Nemám žiadne vzdelanie. Nech ťa Boh žehná, malá dáma. To vyžaduje skutočné dievča, aby to urobila. Tento malý kvietok sem prichádza, buď požehnaná, moja sestra. To je skutočná odvaha. Obdivujem tú malú dámu. Nech ťa Boh žehná, zlatičko. Mám doma malé dievča asi v tvojom veku, malú Rebeku. Cením si ťa. Malé indiánske dievča? Nech ťa Boh žehná, moja sestra, malá princezná. Nech je Boh s tebou, srdiečko. Vy, malé sestry, nech je Boh s vami, a s tebou, sestra.

No, pozrite sem. Ak takéto mladé dámy, malé dievčatá s krehkým svedomím, a kázať kázeň, ktorá ich trhá na kusy... A tu prišli sem hore, vedia, že nie sú v poriadku, postavili sa sem pred to poslucháčstvo, aby urobili vyznanie, istotne, istotne vy, staršie ženy... Neprídete? Vystúpte si sem hore a postavte sa tu.

*...hľadal by som Tvoju tvár;
Uzdrav môjho raneného, zroneného ducha. (Zaspievajme to.)
Spas ma Svojou milosťou.
Spasiteľu, Spasiteľu, čuj...*

Istotne ste dostatočne úprimní na to, aby ste sa pomodlili pokornú modlitbu, „Zavolaj, Pane, skús ma a vidz, či so mnou niečo nie je v poriadku.“

Neobchádzaj ma.

Nech ťa Boh žehná, drahá sestra.

¹¹³ Kolíkí v tomto zhromaždení stáli a videli v poslucháčstve ženy, mužov, a všetkých, ktorí vychádzali hore, keď som tam stál a modlil sa za nemocných, a Duch Svätý im hovoril veci o ich hriechoch, a veci, a viete... Kolíkí z vás vedia, že je to pravda? Nikdy to nezlyháva. Duch Svätý mi hovorí, ten istý Duch Svätý, že je tu dnes večer niečo, čo Ho zarmucuje. No, to je Tak hovorí Pán. No, stretnite sa s tým tu alebo tam.

Nie som osoba, ktorá upadá pod emócie. Nie veru. Presne viem, kde stojím, a poznám Boha. Je to tak. Sú tu mnohí z vás, ktorí potrebujú stáť rovno tu, kde sú tieto mladé dievčatá. No, neprídete? Pozývam vás. Nenútim. Len vám to hovorím.

Nieko povedal, „Nikdy som nepočul oltárne zavolanie, kde kazateľ takto karhal poslucháčstvo.“ Tak by sa to malo robiť. Neprichádzate hore na základe nejakého srdce-lámajúceho príbehu o matke, ktorá zomiera, alebo niečo také. To je pod emóciou. Slovo Božie je tým, na základe čoho prichádzate. Neprichádzate pre – pod nejakou emóciou, prichádzate s vierou, že Boh je Bohom, a vy ste v súdnom dome Pánovom a prišli ste prosiť za svoj prípad.

¹¹⁴ Nech ťa Boh žehná, môj brat, moja sestra. Chcem vám potriať rukou a povedať, že si vás cením. Úprimné usvedčenie... Malá dáma, cením si ťa. Nech ťa Boh žehná. Nech ti dá udatného Ducha. Buď požehnaný, môj brat. Nech je Boh s tebou. Ešte raz, potom zakončíme. Môže to tiež byť zakončenie naposledy. Rozumiete? Nevieť kedy. Dúfam, že nie. Ale môže to byť. Rozumiete?

Spasiteľu...

Pod sem, moja sestra. Chcem ti potriať rukou, ďakujem, a povedať, že si cením tvoju vieru, to je skutočná viera.

Pod sem, môj brat. Chcem si tu s tebou potriasť ruky. Cením si tvoju úprimnosť. Nech ťa Boh žehná.

Pod sem. Nech ťa Boh žehná. Cením si tvoju úprimnosť, že môžeš zaujať postoj...

...neobchádzaj ma...

Spasiteľu...

Čo? Nadišla svadba Baránkova a Jeho Nevesta sa pripravila.

...vrúcny krik;

Zatiaľ čo si iných k Sebe voláš;

Ó, neobchádzaj ma.

(Čo?) Vzkladám dôveru iba v Tvoje zásluhy;

Hľadal by som Tvoju tvár?

Uzdrav môjho raneného, zroneného ducha (tam, kde zarezalo Slovo);

Spas ma Svojou milosťou.

Spasiteľu, Spasiteľu, čuj môj vrúcny...

Zatiaľ čo si iných k Sebe voláš;

Ó, neobchádzaj ma.

¹¹⁵ Pamätajte, Duch Svätý bol tým, čo zarezalo do vášho srdca a vyšli ste sem hore. Len myslite na miesta, kde On zarezal, a tá osoba už viac nebude tak žiť. Vždy si to budú pamätať. „Ak nás naše srdcia neodsudzujú...“ Ale keď prichádzate s niečím v Slove Božom a obchádzate to, to nie je Abrahámovo semeno. Abrahám zachovával zaslúbenie Božie vo svojom srdci, bez ohľadu na to, čo prišlo alebo odišlo.

¹¹⁶ Cením si všetkých týchto, ktorí stoja okolo oltára. Mojou modlitbou za vás je, aby vám dnes večer Boh dal túžbu vášho srdca a učinil vás skutočne posvätenými ľuďmi.

Niektorí z týchto mladých ľudí... Tu sú indiáni, španieli, mexičania, všetci stoja naokolo, ľudia, ktorí tvrdili, že sú Kresťanmi možno roky, ale vidia, že neboli v poriadku. Chcú byť v poriadku. „Požehnaní, ktorí sú hladní a žízniví po spravodlivosti: lebo oni budú naplnení.“ Odsúdení, pripravení urovnať to s Bohom skrze ohnivé oltáre Božieho súdu. Niekde sa s tým musíte stretnúť, priatelia. Niekde sa s tým musíte stretnúť, tak sa s tým stretnite tu. Nečakajte do rána. Môžete byť dnes večer zabití pri nehode, ako pôjdete domov.

¹¹⁷ Práve nedávno som na jednom zhromaždení urobil oltárne zavolanie, a zavolať som takto v Ohio. A v ten večer, keď som opustil budovu a bol som preč asi pätnásť minút. A začul som, ako niekto kričí na boku cesty, zastavil som a išiel som tam. Jedno auto malo nehodu, narazilo do iného. A zabila sa tam žena, ktorá sedela na zhromaždení a bola tak nervózna, až si stiahla prsteň, bola tak nervózna. A ona sa rozprávala so svojou dcérou, keď išli po ceste, a ona šoférovala. Zobrali ju do nemocnice. A obe z nich mali vtedy prísť ku oltáru. A tá dcéra povedala, „Posledné slová, ktoré mi mama povedala predtým, ako to auto narazilo, 'Urobila som dnes večer zle. Viem, že som urobila.'“ A tam bol jej život zavolaný.

¹¹⁸ Ó, hovoríte, „To sa mi nestane.“ Môže sa. Môže sa. A čo ak ťa už nikdy viac Duch Svätý neodsúdi a nepovie ti, že robíš zle? Potom takto vykročíš do večnosti. A vieš, že s tým druhom ducha to nezvládneš. Pozri sa naspäť naprieč svojim životom, vidz, ako si žil. A pozri sa tam späť a vidz, či sa ten sladký, pokorný život Krista zhodoval so všetkým z Jeho Slova. Ak nie, potom sa hneď príd' dať do poriadku. Tam je... Prečo brať náhradu, keď sú nebesia plné skutočných letničných požehnaní, ktoré vyčistia tvoje srdce, očistia tvoju dušu? Nie je to tak?

¹¹⁹ Koľko je tu dnes večer kazateľov? Chcem, aby ste niekoľkí z vás, bratov, prišli sem hore k nám, ak je to v poriadku, brat. Áno, podťe sem hore, pôjdete len na chvíľu, bratia? To je dobre.

Ježiš povedal vo Svojom Slove, „Ten, kto čuje Moje Slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný Život, nepríde do odsúdenia; ale prešiel zo smrti do Života.“ Svätý Ján 6 tak povedal, „a Ja ho vzbudím v posledný deň.“ Vzkriesenie.

¹²⁰ Ľudia, musíme tomu čeliť. Musíme to urobiť. Musí to byť urobené. Tak, to nie je emócia. Emócie idú s tým, samozrejme. Je to tak. Ale tá vec, o ktorú ide, je zasvätené srdce. Len vezmi Slovo Božie a povedz, „Bože, robil som zle. Je mi ľúto, že som to robil. Poznáš moje srdce. Robil som zle. Rovno tu na tejto podlahe vyznávam svoje prestúpenie. A od tohto večera až ďalej som zasnúbený Tebe. Som časťou Nevesty. Už to viac nebudem robiť, nikdy viac nebudem uvoľňovať moju zlosť. Budem sa správať ako dáma. Budem sa správať ako džentlmen. Budem robiť veci, ktoré Biblia hovorí, že mám robiť. Rovno teraz Ťa vezmem za Tvoje Slovo.“

Vtedy sa niekam dostávajúte. Veríte tomu, kazatelia Evanjelia? Je to pravda? Je to tak.

¹²¹ No, skloňme teraz naše hlavy v modlitbe. Každý jeden z vás svojím vlastným spôsobom. Pamätajte, rovno vedľa vás je Kristus. Vpredu pred vami, ktorí ste na oltári, stoja Kresťania a modlia sa; za vami sa modlia kazatelia Evanjelia. No, to vás umiestňuje do atmosféry modlitby. No, vaše vyznanie, vo svojich srdciach vašim vlastným spôsobom. „Pane, nie som v poriadku. Je mi to ľúto, Pane, robil som tieto veci. Vyznávam teraz môj hriech. Verím na Teba. Prijímam Ťa teraz. Chcem byť časťou Nevesty. Modlím sa v Ježišovom Mene.“ No, držte teraz svoje vyznanie na svojom srdci. No, pomodlím sa za vás.

¹²² Nebeský Otče, ako ma to niekedy trápi, keď sa dívam na ľudí, ktorí ma milujú, a vidím, ako Ty berieš Slovo a kladieš Ho tam a to jednoducho seká až do špiku kosti. Ale potom prichádzaš, aby si potvrdil, že To je Pravda. Je To Pravda. Tu stoja muži a ženy, dokonca mladé dámy, malé dievčatá tu stoja so sklonenými hlavami a majú slzy v očiach, rovno na križovatkách života. Keď pomyslím, kde by mohli byť odvíate v tom twiste, rokenrole, v tej diablom posadnutej, diablom trýznenej skupine. Tu sú, stoja tu dnes večer so sklonenými srdcami, čakajú na niečo, na čo môžu vložiť svoje ruky, aby povedali, „Pane Bože, očisti ma od všetkých vecí tohto sveta.“

¹²³ Tu je muž v strednom veku, mladý muž, stará žena, mladé ženy, všetci tu spolu stoja. Vyznávajú, že nie sú v poriadku. Ty si hovoril do ich srdca. Nikdy by tu neboli. Ukazuje to, že by sa ani nemohli zodvihnúť zo svojich sedadiel bez toho, že by už urobili rozhodnutie. Bol okolo nich Duch Boží a hovoril, „Nie si v poriadku.“

A ich malé životy povedali, „Pane, potom chcem Teba.“

A diabol povedal, „Seď potichu.“

Ale Duch Boží povedal, „Povstaň.“ A oni v poslušnosti prišli a stoja tu pri oltári.

¹²⁴ No, ako som Ti teraz citoval Tvoje Slovo, „Ten, kto príde ku Mne, nevyženiem ho von. Hoci by boli tvoje hriechy ako šarlát, budú biele ako sneh; červené ako karmín, biele ako vlna. Poď a kúp si odo Mňa vína a Oleja. Moja milosť je dostatočná. Ten, kto čuje Moje Slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večne trvajúci Život a nepríde do odsúdenia; ale prešiel zo smrti do Života.“ A teraz, nadišla svadba Baránkova a Nevesta sa pripravila.

Otče, oni sú Tvoji. Sú trofejami Tvojho Slova. Sú tu, aby boli umytí vodou Slova, pretože to je plné Evanjelium. Ono nič neušetrí. Ono to zosekáva až dolu do koreňa, kde to začína od toho prvého štádia. To vytrháva korene, korene horkosti, korene ľahostajnosti,

korene sveta. Vytrhaj ich von, Pane, skrze Svätého Ducha. Odvrhni ich preč od týchto ľudí.

¹²⁵ Nárokujem ich dnes večer pre Teba, Ježišu, ako Tvoj vlastný osobný poklad, ako drahokamy v Tvojej korune, ako členov Tvojej Nevesty. Nárokujem si ich životy. Modlím sa z celého srdca s týmito kazateľmi, týmito služobníkmi živého Boha. Modlím sa, aby si od nich vzal, Pane, veci tohto sveta a dal im odvahu postaviť sa tvárou v tvár satanovi. Udeľ to, Pane. Veríme, že to urobíš. Povedal si, „Proste Otca o čokoľvek v Mojom Mene, Ja to urobím.“ No, nikdy si nepovedal, „Možno to urobím.“ Povedal si, „Urobím to.“ A verím, že to je pravda.

¹²⁶ No, tiež je napísané v Písmach, „V Mojom Mene budú vyháňať diablov.“ To je diabol, ktorý by mohol vziať mladú slečnu alebo ženu a pokaziť jej život. To je diabol, ktorý by mohol vziať muža a pokaziť jeho život. A spomeniem tento malý príbeh, Pane, v mojej modlitbe. A modlím sa, aby si ma vypočul a odpovedal na moju modlitbu, aby každý jeden z týchto bol dnes večer nárokovaný ako klenot Kráľovstva. Oni prišli. A musím sa zodpovedať za svoje slová, ktoré dnes večer hovorím. A prišli sem, aby sa so mnou postavili a zaujali našu pozíciu po boku Krista.

¹²⁷ No, satan, prehral si to. Niektorých z nich si zadržal, ale nevyhral si bitku. Ježiš povedal, „Ten, kto prichádza ku Mne, nevyženiem ho von.“

Satan, hovorím ti, že raz tam bol malý chlapec, ktorý pásol ovce svojho otca. A vošiel tam lev a vzal jednu z nich von, zlovestne s ňou zaobchádzal a chystal sa ju zhltnúť. Ale tento skutočný malý pastier... Nemal toho veľa, iba prak; ale mal vieru v živého Boha. Išiel za tým levom, chytil ho a zabil ho. Postavil sa proti nemu, chytil ho za bradu a zabil ho. Vytrhol tú ovcu z jeho papule, vzal ju naspäť na pastvinu, aby sa uzdravila.

¹²⁸ Ty si vzal tieto vzácne ovce Božie, tieto dámy, ktorým si spôsobil, že si ostrihali svoje vlasy a nosia mejkap, a vyzerajú ako to, čo Biblia odsudzuje. A myslel si si, že ich máš. Ale prichádzam s týmto jednoduchým malým prakom modlitby. Dnes večer ich privádzam naspäť. Nemôžeš ich viac držať. Prehral si bitku. Stoja tu títo vzácní muži, baránky Božie, prepusti ich!

Zaprisahávame ťa v Mene Pána Ježiša Krista. Umiestňujem medzi tieto návyky a nálady a nemorálnosti, a čokoľvek to môže byť, umiestňujem skrze vieru opäť medzi nich a tie veci Krv Ježiša Krista.

Viac ich nedostaneš. Sú na Otcovej pastvine. Sú Jeho deťmi. Drž sa od nich preč. V Mene Ježiša Krista, zaväzujem ťa.

¹²⁹ Neexistuje diabol v pekle, ktorý by sa vás mohol dotknúť, ak tomu veríte. Ste prikrýťi Krvou. Ste opevnení modlitbou, kazateľmi Evanjelia a poslami zmluvy, modlitbou. Všetci z vás, ktorí tu stojíte, poďte sem hore, ktorí viete, že máte nejaké návyky, priestupky a veci, za ktoré sa hanbíte, ak ich teraz zložíte na Boží mosadzný oltár súdu a prijmete to teraz ako svoje osobné omilostenie, ktoré vám Kristus dáva, urobíte túto obeť skrze modlitbu a zodvihnete svoju ruku a poviete, „Teraz to prijímam. Je to preč. A od tohto dňa až ďalej, nikdy viac to neurobím.“ Ste spasení skrze Krv Ježiša Krista. Amen. Amen. Chvála buď Bohu.

¹³⁰ Je tu ešte niekto ďalší, kto by chcel prísť, pripojiť sa k tejto skupine? Je tu v budove niekto nemocný, kto by sa práve v tomto čase chcel postaviť kvôli modlitbe? Postavte sa.

Chcem, aby tu každý z vás, ak nie ste členom nejakého dobrého zboru plného Evanjelia, išli do jedného – do tohto, ak môžete, ak žijete tu nablízku. Spojte sa s pastorom a dajte sa pokrstiť. A potom, ak ste neprijali Ducha Svätého, modlite sa, aby vám Boh dal Ducha Svätého a naplnil vás, učinil vás členom tej Nevesty.

Pozrite sa naprieč týmto, bratia, na nemocných ľudí. Diabol nemôže tých ľudí držať. Toto je čas uvoľnenia. Haleluja. Či tomu veríte?

¹³¹ Tak potom skloňme svoje hlavy k modlitbe. A každý z vás ľudí, ktorí ste tam a ste nemocní, vy, ktorí stojíte, položte ruky jeden na druhého. Ježiš Kristus povedal, „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria. Ak položia ruky na nemocných, oni sa uzdravia.“ Držte svoje ruky jeden na druhom. No, nemodlite sa za seba; modlite sa za osobu vedľa, na ktorej máte svoje ruky, pretože oni sa modlia za vás. Modlime sa teraz spoločne ako kresťanská Cirkev.

¹³² Pane Ježišu, sme dnes večer vďační za víťazstvo, za duše prichádzajúce ku Tebe. No, diabol zviazal niektoré z Tvojich oviec chorobou. Prichádzame, aby sme ich nárokovali späť. A ako Cirkev živého Boha, karháme diabla a hovoríme, „Prepusti týchto nemocných ľudí, satan. Zaväzujeme ťa v Mene Ježiša Krista, nech môžu byť uzdravení. Biblia povedala, 'Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria. Ak položia svoje ruky na nemocných, oni sa uzdravia.'“ To je Božie zaslúbenie, a vieme, že To je Pravda. Sú uzdravení ranami Pána Ježiša Krista.

No, ak tomu veríte, zodvihnite svoje ruky a vzdajte Mu chválu. Amen.

V poriadku, pastor, je to celé tvoje. Nech ťa Boh žehná, brat. Je to tak milé byť tu dnes večer s vami. Nech je Boh s tebou. Nech ťa Boh žehná, brat.

***

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v auguste 2016.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk
tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí